

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

1 februari 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 038/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
2016/C 038/02	Utnämning av justitiesekreterare	2

V Yttranden

DOMSTOLS FÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 038/03	Förenade målen C-124/13 och C-125/13: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 december 2015 – Europaparlamentet och Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EU) nr 1243/2012 — Val av rättslig grund — Artikel 43.2 och 43.3 FUEF — Politiskt beslut — Långsiktig plan för torskbestånden)	3
2016/C 038/04	Mål C-166/14: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 89/665/EEG — Principerna om effektivitet och likvärdighet — Förfaranden för prövning av offentlig upphandling — Tidsfrist för väckande av talan — Nationell lagstiftning enligt vilken fastställelse av att upphandlingsförfarandet är rättsstridigt utgör en förutsättning för skadeståndstalan — Preklusionsfrist som börjar löpa oberoende av sökandens kännedom om rättsstridigheten)	4

2016/C 038/05	Mål C-280/14 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 december 2015 – Republiken Italien mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Regionalpolitik – Det regionala operativa programmet POR Puglia (Italien), vilket omfattar mål 1 (2000 – 2006) — Nedsättning av det finansiella gemenskapsstöd som ursprungligen beviljats från Europeiska regionala utvecklingsfonden) .	4
2016/C 038/06	Mål C-301/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mot Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein (Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG) nr 1/2005 — Artikel 1.5 — Skydd av djur under transport — Transport av herrelösa hundar från en medlemsstat till en annan som genomförs av en djurskydds förening — Begreppet ekonomisk verksamhet — Direktiv 90/425/EEG — Artikel 12 — Begreppet handlare som inom gemenskapen deltar i handeln)	5
2016/C 038/07	Mål C-312/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Ráckevei Járásbíróság – Ungern) – Banif Plus Bank Zrt. mot Márton Lantos, Mártonné Lantos (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/39/EG — Artiklarna 4.1, 19.4, 19.5 och 19.9 — Marknader för finansiella instrument — Begreppet ”investerings tjänster och investeringsverksamhet” — Bestämmelser om investerarskydd — Uppföranderegler vid tillhandahållande av investerings tjänster till kunder — Skyldighet att bedöma huruvida den erbjudna tjänsten är lämplig eller passande — Avtalsrättsliga konsekvenser om denna skyldighet inte iakttas — Konsumentkreditavtal — Lån uttryckt i utländsk valuta — Utbetalning och återbetalning av lånet i nationell valuta — Villkor som rör växelkurserna)	6
2016/C 038/08	Mål C-326/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från l’Oberster Gerichtshof – Österrike) – Verein für Konsumenteninformation mot A1 Telekom Austria AG (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2002/22/EG — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Användares rättigheter — Abonnenters rätt att häva sina avtal utan påföljd — Prisjusteringar som följer av avtalsvillkor — Avgiftshöjning på grund av höjning av konsumentpriser)	6
2016/C 038/09	Mål C-338/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour d’appel de Bruxelles – Belgien) – Quenon K. SPRL mot Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, tidigare Citilife SA (Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 17.2 — Huvudmannens uppsägning av agenturavtalet — Ersättning åt handelsagenten — Förbud mot att kombinera kund ersättning och skadestånd — Handelsagentens rätt till skadestånd som komplement till kund ersättningen — Villkor)	7
2016/C 038/10	Mål C-345/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA ”Maxima Latvija” mot Konkurences padome (Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 101.1 FEUF — Tillämpning av analog nationell lagstiftning — Domstolens behörighet — Begreppet ”avtal som har till syfte att begränsa konkurrensen” — Kommersiella hyresavtal — Köpcentra — Referenshyresgästens rätt att invända mot hyresvärdens uthyrning av affärslokaler till tredje man)	8
2016/C 038/11	Mål C-487/14: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – SC Total Waste Recycling SRL mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Avfall — Transporter — Förordning (EG) nr 1013/2001 — Transporter inom Europeiska unionen — Införselställe som avviker från det som angetts i anmälan och i förhandsgodkännandet — Väsentlig förändring av detaljer i fråga om transporten av avfall — Olaglig transport — Den administrativa straffavgiftens proportionalitet)	9

2016/C 038/12	Mål C-509/14: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spanien) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mot Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 1.1 — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Förvärvarens skyldighet att överta arbetstagare — Offentligt företag med ansvar för allmännyttig tjänst — Tjänsten tillhandahålls av ett annat företag med stöd av avtal om tillhandahållande av allmännyttiga tjänster — Beslut att inte förlänga avtalet efter utgången av löptiden — Ekonomisk enhet behåller sin identitet — Verksamhet som huvudsakligen grundar sig på anläggningar — Personal har inte övertagits)	10
2016/C 038/13	Mål C-44/15: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Hauptzollamt Frankfurt am Main mot Duval GmbH & Co. KG (Begäran om förhandsavgörande — Tullunionen och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Nr 9025 — Begreppet ”termometer” — Indikatorer för engångsbruk som anger en i förväg bestämd responstemperatur)	10
2016/C 038/14	Mål C-82/15 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 december 2015 – PP Nature-Balance Lizenz GmbH mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artiklarna 31 och 116 — Kommissionens beslut enligt vilket medlemstaterna ska ändra de nationella godkännandena för försäljning av humanläkemedel som innehåller ämnet ”tolperison”) . . .	11
2016/C 038/15	Mål C-592/13: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico mot Ediltecnica SpA (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken myndigheterna inte har möjlighet att ålägga ägare av förorenade fastigheter, som inte bär ansvar för denna förorening, att vidta förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder och enligt vilken dessa ägare endast är skyldiga att ersätta kostnaderna för åtgärder som vidtagits av myndigheterna — Förenlighet med principen att förorenaren ska betala, försiktighetsprincipen och principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas och att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan)	12
2016/C 038/16	Mål C-156/14: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Tamoil Italia SpA mot Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationella bestämmelser enligt vilka det inte är möjligt för en administrativ myndighet att förordna om att ägaren till en förorenad anläggning, där ägaren inte är ansvarig för föroreningen, ska vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för sanering och enligt vilka nationella bestämmelser det endast föreskrivs en skyldighet att ersätta den administrativa myndighetens åtgärder — Förenlighet med principen att ”förorenaren betalar”, försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder, principen om sanering av miljöskador företrädesvis vid källan)	12
2016/C 038/17	Mål C-424/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 30 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Jácint Gábor Balogh mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 213 och 214 — Underlåtenhet att deklarerera från det att en verksamhet inlett — Undantag för småföretag — Påföljd)	13

2016/C 038/18	Mål C-500/14: Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Torino – Italien) – Ford Motor Company mot Wheeltrims srl (Begäran om förhandsavgörande — Mönster — Direktiv 98/71/EG — Artikel 14 — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 110 — Så kallad reparationsklausul — Tredje mans användning av ett varumärke, utan rättsinnehavarens samtycke, för bilreservdelar och biltillbehör som är identiska med de varor som varumärkesregistreringen avser)	14
2016/C 038/19	Mål C-517/14 P: Domstolens beslut av den 6 oktober 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mot Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna och Nederlandse Zuivelorganisatie (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Förordning (EG) nr 510/2006 — Registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar — Registrering av beteckningen "Edam Holland" — Producenter som använder benämningen "edam" — Berättigat intresse av att väcka talan saknas)	14
2016/C 038/20	Mål C-519/14 P: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 6 oktober 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mot Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna, Nederlandse Zuivelorganisatie (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Förordning (EG) nr 510/2006 — Registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar — Registrering av namnet "Gouda Holland" — Producenter som använder namnet "gouda" — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)	15
2016/C 038/21	Mål C-530/14 P: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 22 oktober 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Överklagande — Statligt stöd — Grekiska kasinon — System med en enhetlig statlig avgift på 80 procent av inträdesavgifter av olika storlek — Beslut att förklara stödet oförenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Fördel — Det är uppenbart överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)	15
2016/C 038/22	Mål C-545/14 P: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 1 december 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen (Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Skadeståndstalan — Restriktiva åtgärder som vidtagits gentemot vissa personer och enheter med anledning av situationen i Zimbabwe — Avlägsnande av den berörde från förteckningen över berörda personer och enheter — Ersättning för den skada som denne påstår sig ha lidit)	16
2016/C 038/23	Mål C-1/15 SA: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 september 2015 – La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mot Europeiska kommissionen (Ansökan om tillstånd att verkställa en säkerhetsåtgärd hos Europeiska kommissionen)	16
2016/C 038/24	Mål C-2/15: Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 29 september 2015 – ANKO AE Antiprosopieon, Emporiou kai Viomichanias mot Europeiska kommissionen (Ansökan om tillstånd att verkställa ett beslut om kvarstad i Europeiska kommissionens tillgångar)	17
2016/C 038/25	Mål C-74/15: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Oradea – Rumänien) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău mot Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA m.fl. (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 1.1 och 2 b — Oskäligen villkor i konsumentavtal — Avtal om borgensåtagande och om fastighetshypotek som slutits med ett kreditinstitut av fysiska personer som handlat för ändamål som faller utanför deras näring eller yrke och som inte har någon funktionell koppling till det bolag till vars förmån säkerheten har ställts)	17

2016/C 038/26	Mål C-120/15: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 21 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Košiciach – Slovakien) – Kovozber s. r. o. mot Daňový úrad Košice (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 183 — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt — Nationell lagstiftning enligt vilken dröjsmålsränta vid återbetalning av överskjutande mervärdesskatt utgår först sedan tio dagar förflutit efter det att ett förfarande för skattekontroll avslutats)	18
2016/C 038/27	Mål C-137/15: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 17 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spanien) – María Pilar Plaza Bravo mot Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4.1 — Likabehandling av kvinnliga och manliga arbetstagare — Deltidsanställda, vilka huvudsakligen är kvinnor — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs ett högsta belopp för arbetslöshetsersättning — Lagstiftning enligt vilken detta belopp ska beräknas med beaktande av förhållandet mellan arbetstiden för de berörda deltidsanställda och arbetstiden för heltidsanställda) . .	19
2016/C 038/28	Mål C-152/15: Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 23 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Artiklarna 4.1 och 13 — Förordning (EEG) nr 2220/85 — Artikel 19.1 a — Villkor som ska vara uppfyllda för att ställd säkerhet ska frisläppas — De exporterade varorna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet — Vid beslut om utbetalning av exportbidrag beaktas omständigheter som den behöriga myndigheten fastställt till följd av en kontroll som genomförts efter det att varorna faktiskt har exporterats samt har tullbehandlats — Tolkning av domen Cruz & Companhia (C-128/13, EU: C:2014:2432))	19
2016/C 038/29	Mål C-463/15: Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 25 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Openbaar Ministerie mot A. (Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådsakande mål om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artiklarna 2.4 och 4.1 — Villkor för verkställighet — Nationell straffrätt enligt vilken det för verkställighet av en europeisk arresteringsorder, förutom dubbel straffbarhet, krävs att brottet kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer enligt den verkställande medlemsstatens lag)	20
2016/C 038/30	Mål C-29/15 P: Överklagande ingett per telefax den 26 januari 2015 av Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 november 2014 i mål T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller, Köln e.V mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)	21
2016/C 038/31	Mål C-548/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 21 oktober 2015 – J.J. de Lange mot Staatssecretaris van Financiën	21
2016/C 038/32	Mål C-556/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Craiova (Rumänien) den 28 oktober 2015 – Fondul Proprietatea SA mot Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)	22
2016/C 038/33	Mål C-559/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 november 2015 – Onix Assicurări SA mot Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)	22

2016/C 038/34	Mål C-560/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato den 30 oktober 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.	23
2016/C 038/35	Mål C-565/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 november 2015 – Hans-Peter Ofenböck	24
2016/C 038/36	Mål C-568/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 5 november 2015 – Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mot comtech GmbH	25
2016/C 038/37	Mål C-569/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 november 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën	25
2016/C 038/38	Mål C-570/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 november 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën	26
2016/C 038/39	Mål C-573/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d’appel de Liège (Belgien) den 9 november 2015 – État belge mot Oxy cure Belgium SA	27
2016/C 038/40	Mål C-575/15 P: Överklagande ingett den 9 november 2015 av Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-584/14, INDITEX mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) . . .	27
2016/C 038/41	Mål C-580/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgien) den 9 november 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot mot Belgische Staat .	29
2016/C 038/42	Mål C-583/15: Talan väckt den 12 november 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal	29
2016/C 038/43	Mål C-584/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif de Melun (Frankrike) den 11 november 2015 – Glencore Céréales France mot Etablissement national des produits de l’agriculture et de la mer (FranceAgriMer)	30
2016/C 038/44	Mål C-585/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien) den 12 november 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA mot État belge	31
2016/C 038/45	Mål C-598/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Jerez de la Frontera (Spanien) den 16 november 2015 – Banco Santander, S.A. mot Cristobalina Sánchez López	32
2016/C 038/46	Mål C-599/15 P: Överklagande ingett den 16 november 2015 av Rumänien av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 september 2015 i mål T-784/14, kommissionen mot Rumänien	33
2016/C 038/47	Mål C-601/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av n (Nederländerna) den 17 november 2015 – J. N. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	34
2016/C 038/48	Mål C-604/15 P: Överklagande ingett den 15 november 2015 av Ana Pérez Gutiérrez av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-168/14, Pérez Gutierrez mot kommissionen	35
2016/C 038/49	Mål C-609/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanien) den 18 november 2015 – María Assumpció Martínez Roges mot José Antonio García Sánchez	36

2016/C 038/50	Mål C-617/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 november 2015 – Hummel Holding A/S mot Nike Inc. und Nike Retail B.V.	37
2016/C 038/51	Mål C-618/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 23 november 2015 – Concurrence Sàrl mot Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl	37
2016/C 038/52	Mål C-628/15: Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Förenade kungariket) den 24 november 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs	38
2016/C 038/53	Mål C-629/15 P: Överklagande ingett den 24 november 2015 av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 september 2015 i mål T-472/12, Novartis Europharm Ltd mot Europeiska kommissionen	39
2016/C 038/54	Mål C-630/15 P: Överklagande ingett den 24 november 2015 av Novartis Europharm Ltd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 september 2015 i mål T-67/13, Novartis Europharm Ltd mot Europeiska kommissionen	40
2016/C 038/55	Mål C-643/15: Talan väckt den 2 december 2015 – Republiken Slovakien mot Europeiska unionens råd	41
2016/C 038/56	Mål C-647/15: Talan väckt den 3 september 2015 – Ungern mot Europeiska unionens råd	43
2016/C 038/57	Mål C-648/15: Talan väckt den 3 december 2015 – Republiken Österrike mot Förbundsrepubliken Tyskland	45
2016/C 038/58	Mål C-78/15: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från l’Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Colena AG mot Deiters GmbH .	46
2016/C 038/59	Mål C-311/15: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – TrustBuddy AB mot Lauri Pihlajaniemi	46

Tribunalen

2016/C 038/60	Mål T-233/11 och T-262/11: Tribunalens dom av den 9 december 2015 – Grekland och Ellinikos Chrysos mot kommissionen (Statligt stöd — Gruvindustrin — Det statliga stöd som Grekland har genomfört till förmån för gruvföretaget Ellinikos Chrysos — Avtal om överlåtelse av en gruva till ett lägre pris än marknadsvärdet och skattebefrielse för denna överlåtelse — Beslut att stödåtgärderna är rättsstridiga och att motsvarande belopp ska återkrävas — Begreppet fördel — ”Privat investerare”-kriteriet)	47
2016/C 038/61	Mål T-563/13: Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Belgien mot kommissionen (EGFJ — Utgifter som undantas från finansiering — Utgifter som Belgien haft — Frukt och grönsaker — Motiveringsskyldighet — Villkor för erkännande av en producentorganisation — En producentorganisation utkontraktering av kärnverksamhet — Belopp som ska undantas — Proportionalitet)	47
2016/C 038/62	Mål T-83/14: Tribunalens dom av den 15 december 2015 – LTJ Diffusion mot harmoniseringskontoret – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket ARTHUR & ASTON — Äldre nationella figurmärket Arthur — Verkligt bruk av varumärket föreligger inte — Artikel 15.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig åt genom element som förändrar särskiljningsförmågan)	48

2016/C 038/63	Mål T-124/14: Tribunalens dom av den 11 december 2015 – Finland mot kommissionen (EJFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Landsbygdsutveckling — Finansiell korrigering genom engångsbelopp — Stödberättigande utgifter för köp av maskineri och utrustning i andra hand — Undantag för mikroföretag samt små och medelstora företag — Artikel 55.1 i förordning (EG) nr 1974/2006)	49
2016/C 038/64	Mål T-354/14: Tribunalens dom av den 9 december 2015 – Comercializadora Eloro mot harmoniseringskontoret – Zumex Group (zumex) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ZUMEX — Äldre nationella ordmärket JUMEX — Det äldre varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009)	49
2016/C 038/65	Mål T-615/14: Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Fútbol Club Barcelona mot harmoniseringskontoret (Återgivning av en vapensköld) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett figurmärke som återger en vapensköld — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga har inte förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009)	50
2016/C 038/66	Mål T-690/14: Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Sony Computer Entertainment Europe mot harmoniseringskontoret – Marpefa (Vieta) (Gemenskapsvarumärke — Upphävandeförfarande — Gemenskapsfigurmärket Vieta — Verkligt bruk av varumärket — Användningens beskaffenhet — Artikel 15.1 och artikel 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar särskiljningsförmågan — Bevis på användning för de registrerade varorna)	51
2016/C 038/67	Mål T-751/14: Tribunalens dom av den 11 december 2015 – Hikari Miso mot harmoniseringskontoret – Nishimoto Trading (Hikari) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om gemenskapsordmärket Hikari — Äldre nationellt ordmärke HIKARI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	51
2016/C 038/68	Mål T-373/12: Tribunalens beslut av den 1 december 2015 – REWE-Zentral mot harmoniseringskontoret – Planet GDZ (PRO PLANET) (Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	52
2016/C 038/69	Mål T-215/14: Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Den angripna handlingen har ersatts under förfarandets gång — Justering av yrkanden — Parallell talan mot det nya beslutet — Anledning saknas att döma i saken)	53
2016/C 038/70	Mål T-217/14: Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – Gmina Kosakowo mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Den angripna handlingen har ersatts under förfarandets gång — Anledning saknas att döma i saken)	53
2016/C 038/71	Mål T-513/14: Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – GreenPack mot harmoniseringskontoret (greenpack) (Gemenskapsvarumärke — Avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	54
2016/C 038/72	Mål T-694/14: Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – EREF mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014-2020 — Förening — Avsaknad av direkt påverkan av medlemmarna — Avvisning)	55
2016/C 038/73	Mål T-766/14: Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Actega Terra mot harmoniseringskontoret – Heidelberger Druckmaschinen (FoodSafe) (Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket FoodSafe — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	55

2016/C 038/74	Mål T-809/14: Tribunalens beslut av den 27 november 2015 – Italien mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Språkregler — Meddelande om en ledig tjänst som direktör för Översättningscentrum för Europeiska unionens organ — Språkkrav vid ansökan via internet — Påstådd skillnad jämfört med meddelandet om den lediga tjänsten i Officiella tidningen — Skrivelse från kommissionen efter det att ansökningsförfarandet avslutats — Avvisning)	56
2016/C 038/75	Mål T-814/14: Tribunalens beslut av den 1 december 2015 – Banco Espírito Santo mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stöd från de portugisiska myndigheterna för avveckling av banken Banco Espírito Santo, SA — Inrättande av en så kallad brobank — Beslut om att inte göra invändningar — Åtaganden från de portugisiska myndigheternas sida — Kontrollen av att åtagandena uppfylls utförs av en särskilt utsedd förvaltare — Förvaltaren avlönas av avvecklingsbanken — Talan om delvis ogiltigförklaring — Avvisning)	56
2016/C 038/76	Mål T-845/14: Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – August Brötje mot harmoniseringsbyrån (HydroComfort) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket HydroComfort — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	57
2016/C 038/77	Mål T-41/15: Tribunalens beslut av den 2 december 2015 – Novartis. mot harmoniseringskontoret – Mabxience (HERTIXAN) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)	58
2016/C 038/78	Mål T-118/15: Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Slovenien mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — EUGFJ — Garantisektionen — EGFJ och EJFLU — Frist för att väcka talan — Tidpunkt när fristen börjar löpa — Talan har väckts för sent — Avvisning)	58
2016/C 038/79	Mål T-202/15: Tribunalens beslut av den 20 november 2015 – Zitro IP mot harmoniseringskontoret (WORLD OF BINGO) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket WORLD OF BINGO — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	59
2016/C 038/80	Mål T-203/15: Tribunalens beslut av den 20 november 2015 – Zitro IP mot harmoniseringskontoret (WORLD OF BINGO) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket WORLD OF BINGO — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)	60
2016/C 038/81	Mål T-213/15: Tribunalens beslut av den 2 december 2015 – Lidl Stiftung mot harmoniseringskontoret – toom Baumarkt (Super-Samstag) (Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Återkallelse av ansökan om ogiltigförklaring — Anledning saknas att döma i saken)	60
2016/C 038/82	Mål T-329/15: Tribunalens beslut av den 17 november 2015 – Certuss Dampfautomaten mot harmoniseringskontoret – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC) (Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	61
2016/C 038/83	Mål T-474/15 R: Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 10 december 2015 – GGP Italy mot kommissionen (Interimistiskt förfarande — Direktiv 2006/42/EG — Skydd för konsumenters och arbetstagares hälsa och säkerhet i samband med användning av maskiner — Förbud mot en typ av gräsklippare införd av de lettiska myndigheterna — Beslut av kommissionen att förklara denna åtgärd motiverad — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamt föreliggande inte”	61

2016/C 038/84	Mål T-580/15: Överklagande ingett den 6 oktober 2015 – Flamagas mot harmoniseringskontoret – MatMind (CLIPPER)	62
2016/C 038/85	Mål T-607/15: Talan väckt den 27 oktober 2015 – Yieh United Steel mot kommissionen	63
2016/C 038/86	Mål T-614/15: Överklagande ingett den 29 oktober 2015 – Azur Space Solar Power mot harmoniseringskontoret (Återgivning av en svart linje)	64
2016/C 038/87	Mål T-671/15: Talan väckt den 23 november 2015 – E-Control mot ACER	64
2016/C 038/88	Mål T-675/15: Talan väckt den 20 november 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel mot kommissionen	65
2016/C 038/89	Mål T-680/15: Överklagande ingett den 20 november 2015 – Les Éclaires mot harmoniseringskontoret – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)	66
2016/C 038/90	Mål T-681/15: Överklagande ingett den 20 november 2015 – Environmental Manufacturing mot harmoniseringskontoret – Société Elmar Wolf (Återgivning av ett varghuvud)	67
2016/C 038/91	Mål T-685/15: Överklagande ingett den 26 november 2015 – Sulayr Global Service mot harmoniseringskontoret – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)	67
2016/C 038/92	Mål T-693/15: Överklagande ingett den 27 november 2015 – Clover Canyon mot harmoniseringskontoret – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)	68
2016/C 038/93	Mål T-694/15: Talan väckt den 30 november 2015 – Micula mot kommissionen	69
2016/C 038/94	Mål T-695/15: Överklagande ingett den 24 november 2015 – BMB mot harmoniseringskontoret Ferrero (godisbehållare, ask)	70
2016/C 038/95	Mål T-696/15: Överklagande ingett den 1 december 2015 – Bodegas Vega Sicilia mot harmoniseringskontoret (TEMPOS VEGA SICILIA)	71
2016/C 038/96	Mål T-700/15: Överklagande ingett den 30 november 2015 – Volfas Engelman mot harmoniseringskontoret – Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)	71
2016/C 038/97	Mål T-701/15: Överklagande ingett den 25 november 2015 – Stock Polska mot harmoniseringskontoret – Lass & Steffen (LUBELSKA)	72
2016/C 038/98	Mål T-706/15: Talan väckt den 2 december 2015 – Makhlouf mot rådet	73
2016/C 038/99	Mål T-713/15: Överklagande ingett den 30 november 2015 – Pharm-a-care Laboratories mot harmoniseringskontoret – Pharmavite (VITAMELTS)	73
2016/C 038/100	Mål T-717/15: Talan väckt den 4 december 2015 – Drugsrus mot EMA	74
2016/C 038/101	Mål T-211/15: Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Necci mot kommissionen	75

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 038/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 27, 25.1.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 16, 18.1.2016

EUT C 7, 11.1.2016

EUT C 429, 21.12.2015

EUT C 414, 14.12.2015

EUT C 406, 7.12.2015

EUT C 398, 30.11.2015

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

Utnämning av justitiesekreterare

(2016/C 038/02)

Vid sitt administrativa plenum den 27 oktober 2015 beslutade domstolen att återutnämna Alfredo Calot Escobar som justitiesekreterare vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 18 i rättegångsreglerna för perioden från den 7 oktober 2016 till den 6 oktober 2022.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 1 december 2015 – Europaparlamentet och Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Förenade målen C-124/13 och C-125/13) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Förordning (EU) nr 1243/2012 — Val av rättslig grund — Artikel 43.2 och 43.3 FUEF — Politiskt beslut — Långsiktig plan för torskbestånden)

(2016/C 038/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: I. Liukkonen, L.G. Knudsen och R. Kaškina) och Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet, K. Banks och A. Szmytkowska)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: E. Sitbon, A. de Gregorio Merino och A. Westerhof Löfflerová)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Spanien (ombud: M. Sampol Pucurull och N. Díaz Abad), Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme och C. Candat) och Republiken Polen (ombud: B. Majczyna, M. Nowacki och A. Miłkowska)

Domslut

- 1) Rådets förordning (EU) nr 1243/2012 av den 19 december 2012 om ändring av förordning (EG) nr 1342/2008 om upprättande av en långsiktig plan för torskbestånden och det fiske som utnyttjar de bestånden ogiltigförklaras.
- 2) Verkningarna av förordning nr 1342/2012 ska bestå till dess att en ny förordning, antagen på korrekt rättslig grund, nämligen artikel 43.2 FEUF, har trätt i kraft, inom en skäligen frist, dock längst tolv månader räknat från den 1 januari året efter det att denna dom meddelas.
- 3) Europeiska unionens råd ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 4) Konungariket Spanien, Republiken Frankrike och Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 156, 1.6.2013.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

(Mål C-166/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Direktiv 89/665/EEG — Principerna om effektivitet och likvärdighet — Förfaranden för prövning av offentlig upphandling — Tidsfrist för väckande av talan — Nationell lagstiftning enligt vilken fastställelse av att upphandlingsförfarandet är rättsstridigt utgör en förutsättning för skadeståndstalan — Preklusionsfrist som börjar löpa oberoende av sökandens kännedom om rättsstridigheten)

(2016/C 038/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: MedEval – Qualitäts-, Leistungs- und Struktur-Evaluierung im Gesundheitswesen GmbH

Ytterligare deltagare i rättegången: Bundesminister für Wissenschaft, Forschung und Wirtschaft, Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger, Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich

Domslut

Unionsrätten, i synnerhet effektivitetsprincipen, utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att en skadeståndstalan som grundar sig på en överträdelse av upphandlingslagstiftningen måste föregås av en fastställelse av att det aktuella upphandlingsförfarandet var rättsstridigt på grund av att det inte föregåtts av ett offentliggörande av ett meddelande om upphandling, och att för en sådan fastställelse talan gäller en preklusionsfrist på sex månader, som börjar löpa dagen efter tilldelningen av kontraktet, oberoende av huruvida den som ansöker om fastställelse hade möjlighet att känna till rättsstridigheten av den upphandlande myndighetens beslut.

⁽¹⁾ EUT C 282, 25.8.2014.

Domstolens dom (femte avdelningen avdelningen) av den 3 december 2015 – Republiken Italien mot Europeiska kommissionen

(Mål C-280/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Regionalpolitik — Det regionala operativa programmet POR Puglia (Italien), vilket omfattar mål 1 (2000 – 2006) — Nedsättning av det finansiella gemenskapsstödet som ursprungligen beviljats från Europeiska regionala utvecklingsfonden)

(2016/C 038/05)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: D. Recchia och A. Steiblytè)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 315, 15.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Pfothenhilfe-Ungarn e.V. mot Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Mål C-301/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 1/2005 — Artikel 1.5 — Skydd av djur under transport — Transport av herrelösa hundar från en medlemsstat till en annan som genomförs av en djurskyddsförening — Begreppet ekonomisk verksamhet — Direktiv 90/425/EEG — Artikel 12 — Begreppet handlare som inom gemenskapen deltar i handeln)

(2016/C 038/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pfothenhilfe-Ungarn e.V.

Motpart: Ministerium für Energiewende, Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Ytterligare deltagare i rättegången: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Domslut

- 1) Begreppet ekonomisk verksamhet, i den mening som avses i artikel 1.5 i rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97, ska tolkas så, att det omfattar sådan verksamhet som den som är i fråga i det nationella målet, vilken avser bland annat transport av herrelösa hundar från en medlemsstat till en annan som genomförs av en allmännyttig förening för att överlämna hundarna till personer som åtagit sig att ta hand om dem mot betalning av ett belopp som i princip täcker föreningens kostnader härför.
- 2) Begreppet "handlare som inom gemenskapen deltar i handeln" i den mening som avses i artikel 12 i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden, i ändrad lydelse enligt rådets direktiv 92/60/EEG av den 30 juni 1992 ska tolkas så, att det avser bland annat en allmännyttig förening som transporterar herrelösa hundar från en medlemsstat till en annan för att överlämna hundarna till personer som åtagit sig att ta hand om dem mot betalning av ett belopp som i princip täcker föreningens kostnader härför.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Ráckevei Járásbíróság – Ungern) – Banif Plus Bank Zrt. mot Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Mål C-312/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/39/EG — Artiklarna 4.1, 19.4, 19.5 och 19.9 — Marknader för finansiella instrument — Begreppet ”investeringstjänster och investeringsverksamhet” — Bestämmelser om investerarskydd — Uppföranderegler vid tillhandahållande av investeringstjänster till kunder — Skyldighet att bedöma huruvida den erbjudna tjänsten är lämplig eller passande — Avtalsrättsliga konsekvenser om denna skyldighet inte iakttas — Konsumentkreditavtal — Lån uttryckt i utländsk valuta — Utbetalning och återbetalning av lånet i nationell valuta — Villkor som rör växelkurserna)

(2016/C 038/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Ráckevei Járásbíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Banif Plus Bank Zrt.

Svarande: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Domslut

Artikel 4.1 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG ska tolkas så, att vissa växlingstransaktioner – som utförs av ett kreditinstitut med stöd av villkor i ett låneavtal uttryckt i utländsk valuta, som det som är aktuellt i det nationella målet, vilka fastställer lånebeloppet på grundval av den köpkurs för den utländska valutan som var tillämplig vid tidpunkten för utbetalningen av lånet, och vilka fastställer beloppet för de månatliga avbetalningarna på grundval av den säljkurs för denna utländska valuta som är tillämplig vid beräkningen av respektive månatlig avbetalning – inte utgör en investeringstjänst eller investeringsverksamhet i den mening som avses i nämnda bestämmelse, dock med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroll.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från l’Oberster Gerichtshof – Österrike) – Verein für Konsumenteninformation mot A1 Telekom Austria AG

(Mål C-326/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2002/22/EG — Elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster — Användares rättigheter — Abonnenters rätt att häva sina avtal utan påföljd — Prisjusteringar som följer av avtalsvillkor — Avgiftshöjning på grund av höjning av konsumentpriser)

(2016/C 038/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberster Gerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Verein für Konsumenteninformation

Motpart: A1 Telekom Austria AG

Domslut

Artikel 20.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/22/EG av den 7 mars 2002 om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (direktiv om samhällsomfattande tjänster), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009, ska tolkas så, att en justering av priset för tillhandahållande av elektroniska kommunikationsnät eller kommunikationstjänster – som görs i enlighet med ett avtalsvillkor om avgiftsjusteringar, vilket ingår i de allmänna avtalsvillkor som tillämpas av ett företag som tillhandahåller dessa tjänster och i vilket det föreskrivs att dylika justeringar följer utvecklingen av ett konsumentprisindex som fastställs av ett offentligt organ – inte utgör en "ändring i avtalsvillkoren", i den mening som avses i denna bestämmelse, som ger abonnenten rätt att häva sitt avtal utan påföljd.

⁽¹⁾ EUT C 339, 29.9.2014.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 december 2015 (begäran om förhandsavgörande från Cour d'appel de Bruxelles – Belgien) – Quenon K. SPRL mot Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, tidigare Citilife SA

(Mål C-338/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Självständiga handelsagenter — Direktiv 86/653/EEG — Artikel 17.2 — Huvudmannens uppsägning av agenturavtalet — Ersättning åt handelsagenten — Förbud mot att kombinera kund ersättning och skadestånd — Handelsagentens rätt till skadestånd som komplement till kund ersättningen — Villkor)

(2016/C 038/09)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Quenon K. SPRL

Motpart: Beobank SA, tidigare Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, tidigare Citilife SA

Domslut

1. Artikel 17.2 i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs att en handelsagent, vid agenturavtalets upphörande, har rätt till både en kund ersättning vars belopp inte får överstiga ett belopp motsvarande ett års ersättning och ett kompletterande skadestånd om kund ersättningen inte täcker hela den verkliga skadan, såvitt en sådan lagstiftning inte medför att handelsagenten får dubbel ersättning för förlorade provisioner på grund av uppsägningen av agenturavtalet.

2. Artikel 17.2 c i direktiv 86/653 ska tolkas så, att det för att skadestånd ska beviljas inte krävs att det är styrkt att det föreligger ett vållande som kan tillskrivas huvudmannen, vilket står i orsakssamband med den påstådda skadan, men att det krävs att den påstådda skadan ska vara skild från den skada som gottgörs genom kundersättningen.

⁽¹⁾ EUT C 339, 29.9.2014

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – SIA "Maxima Latvija" mot Konkurences padome

(Mål C-345/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 101.1 FEUF — Tillämpning av analog nationell lagstiftning — Domstolens behörighet — Begreppet "avtal som har till syfte att begränsa konkurrensen" — Kommersiella hyresavtal — Köpcentra — Referenshyresgästens rätt att invända mot hyresvärdens uthyrning av affärslokaler till tredje man)

(2016/C 038/10)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SIA "Maxima Latvija"

Motpart: Konkurences padome

Domslut

- 1) Artikel 101.1 FEUF ska tolkas så, att blotta omständigheten att ett kommersiellt hyresavtal om uthyrning av en stormarknad i ett köpcentrum innehåller en klausul som ger hyresgästen rätt att motsätta sig hyresvärdens uthyrning av affärslokaler i detta köpcentrum till andra hyresgäster, inte medför att avtalet syftar till att begränsa konkurrensen i den mening som avses i bestämmelsen.
- 2) Kommersiella hyresavtal som de i det nationella målet kan anses utgöra avtal som har "till resultat" att hindra, begränsa eller snedvrída konkurrensen i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF, om det – efter en ingående analys av det ekonomiska och juridiska sammanhang i vilket de aktuella avtalen ingår och av särdragen på den relevanta marknaden – konstateras att de i väsentlig mån bidrar till en eventuell avskärmning av den marknaden. Frågan om i vilken grad varje avtal bidrar till denna avskärmning beror bland annat på avtalskontrahenternas ställning på den relevanta marknaden och avtalets löptid.

⁽¹⁾ EUT C 329, 22.9.2014.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – SC Total Waste Recycling SRL mot Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

(Mål C-487/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Avfall — Transporter — Förordning (EG) nr 1013/2001 — Transporter inom Europeiska unionen — Införselställe som avviker från det som angetts i anmälan och i förhandsgodkännandet — Väsentlig förändring av detaljer i fråga om transporten av avfall — Olaglig transport — Den administrativa straffavgiftens proportionalitet)

(2016/C 038/11)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: SC Total Waste Recycling SRL

Motpart: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Domslut

- 1) Artikel 17.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 669/2008 av den 15 juli 2008, ska tolkas så, att omständigheten att en transport, vilken godkänts av behöriga myndigheter, av sådant avfall som avses i bilaga IV till förordningen passerar transitlandets gräns vid en annan gränsövergång än den som angetts i anmälningsdokumentet ska anses utgöra en väsentlig ändring i fråga om detaljer och/eller villkor avseende genomförandet av en godkänd transport, vilket innebär att underlåtenheten att informera behöriga myndigheter om denna ändring leder till att transporten av avfall är olaglig, eftersom den utförts "på ett sätt som inte uttryckligen specificerats i anmälan", i den mening som avses i artikel 2.35 d i förordningen.
- 2) Artikel 50.1 i förordning nr 1013/2006, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 669/2008, enligt vilken de sanktioner som medlemsstaterna tillämpar vid överträdelser av bestämmelserna i förordningen måste vara proportionerliga, ska tolkas så, att påförande av en straffavgift för en transport, av sådant avfall som avses i bilaga IV till förordningen, som passerar transitlandets gräns vid en annan gränsövergång än den som specificerats i anmälningsdokumentet och blivit godkänd av behöriga myndigheter, när grundbeloppet för denna straffavgift motsvarar grundbeloppet för den straffavgift som påförs vid åsidosättande av skyldigheten att inhämta ett godkännande och att göra en skriftlig förhandsanmälan, endast kan anses proportionerligt om omständigheterna avseende överträdelsen visar att det rör sig om en lika allvarlig överträdelse. Det ankommer på den nationella domstolen att, med beaktande av samtliga faktiska och rättsliga omständigheter i det mål som den ska avgöra och särskilt de risker som överträdelsen kan medföra avseende skyddet för miljön och människors hälsa, pröva huruvida sanktionsbeloppet går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa en hög nivå av skydd för miljön och människors hälsa.

⁽¹⁾ EUT C 7, 12.1.2015.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spanien) – Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) mot Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

(Mål C-509/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2001/23/EG — Artikel 1.1 — Övergång av företag — Skydd för arbetstagares rättigheter — Förvärvarens skyldighet att överta arbetstagare — Offentligt företag med ansvar för allmännyttig tjänst — Tjänsten tillhandahålls av ett annat företag med stöd av avtal om tillhandahållande av allmännyttiga tjänster — Beslut att inte förlänga avtalet efter utgången av löptiden — Ekonomisk enhet behåller sin identitet — Verksamhet som huvudsakligen grundar sig på anläggningar — Personal har inte övertagits)

(2016/C 038/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF)

Motparter: Luis Aira Pascual, Algeposa Terminales Ferroviarios SL, Fondo de Garantía Salarial

Domslut

Artikel 1.1 i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter, ska tolkas så, att tillämpningsområdet för direktivet omfattar ett fall där ett offentligt företag, som ansvarar för ekonomisk verksamhet bestående i hanteringen av intermodala transportenheter, medelst ett avtal om tillhandahållande av allmännyttiga tjänster anförtror åt ett annat företag att bedriva verksamheten genom att ställa nödvändig infrastruktur och anläggningar som de äger till det sistnämnda företagens förfogande, och därefter beslutar att säga upp avtalet utan att överta det sistnämnda företags personal med motiveringen att det i fortsättningen självt önskar bedriva verksamheten med sin egen personal.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 26 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof – Tyskland) – Hauptzollamt Frankfurt am Main mot Duval GmbH & Co. KG

(Mål C-44/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tullunionen och gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Nr 9025 — Begreppet ”termometer” — Indikatorer för engångsbruk som anger en i förväg bestämd responstemperatur)

(2016/C 038/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hauptzollamt Frankfurt am Main

Motpart: Duval GmbH & Co. KG

Domslut

Nr 9025 i Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1549/2006 av den 17 oktober 2006, ska tolkas på så sätt att det omfattar indikatorer för omgivande temperatur gjorda av papper, eventuellt täckta med plastfilm, vilka – såsom de varor som är aktuella i det nationella målet – genom en irreversibel färgändring och utan möjlighet till senare återanvändning visar om en eller flera tröskeltemperaturer har uppnåtts.

⁽¹⁾ EUT C 127, 20.4.2015.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 december 2015 – PP Nature-Balance Lizenz GmbH mot Europeiska kommissionen

(Mål C-82/15 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Humanläkemedel — Direktiv 2001/83/EG — Artiklarna 31 och 116 — Kommissionens beslut enligt vilket medlemstaterna ska ändra de nationella godkännandena för försäljning av humanläkemedel som innehåller ämnet "tolperison")

(2016/C 038/14)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: PP Nature-Balance Lizenz GmbH (ombud: M. Ambrosius, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B.-R. Killmann, A. Sipos och M. Šimerdová)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) PP Nature-Balance Lizenz GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 127, 20.4.2015.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico mot Ediltecnica SpA

(Mål C-592/13) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationell lagstiftning enligt vilken myndigheterna inte har möjlighet att ålägga ägare av förorenade fastigheter, som inte bär ansvar för denna förorening, att vidta förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder och enligt vilken dessa ägare endast är skyldiga att ersätta kostnaderna för åtgärder som vidtagits av myndigheterna — Förenlighet med principen att förorenaren ska betala, försiktighetsprincipen och principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas och att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan)

(2016/C 038/15)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo economico

Motpart: Ediltecnica SpA

Avgörande

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ska tolkas så, att det inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i de nationella målen, enligt vilken behöriga myndigheter, när det är omöjligt att identifiera den som bär ansvaret för förorening av en fastighet eller utverka att denne vidtar åtgärder, inte kan ålägga ägaren av denna fastighet, som inte har orsakat föroreningen, att vidta förebyggande åtgärder och hjälpåtgärder, varvid denna ägare enbart är skyldig att ersätta kostnader för åtgärder som vidtagits av behöriga myndigheter upp till ett belopp som högst uppgår till fastighetens marknadsvärde, fastställt efter det att åtgärderna har genomförts.

⁽¹⁾ EUT C 52, 22.2.2014.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Tamoil Italia SpA mot Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

(Mål C-156/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Artikel 191.2 FEUF — Direktiv 2004/35/EG — Miljöansvar — Nationella bestämmelser enligt vilka det inte är möjligt för en administrativ myndighet att förordna om att ägaren till en förorenad anläggning, där ägaren inte är ansvarig för föroreningen, ska vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för sanering och enligt vilka nationella bestämmelser det endast föreskrivs en skyldighet att ersätta den administrativa myndighetens åtgärder — Förenlighet med principen att ”förorenaren betalar”, försiktighetsprincipen, principen om förebyggande åtgärder, principen om sanering av miljöskador företrädesvis vid källan)

(2016/C 038/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato – Italien

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tamoil Italia SpA

Motpart: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Ytterligare deltagare: Provincia di Venezia, Comune di Venezia, Regione Veneto

Avgörande

Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ska tolkas så, att det inte utgör hinder för sådana nationella bestämmelser som dem som är aktuella i det nationella målet enligt vilka det inte är möjligt för den administrativa myndigheten att, då förorening av en anläggning konstateras och då det är omöjligt att identifiera förorenaren eller då det är omöjligt att erhålla reparation från vederbörande, förordna om att ägaren till anläggningen – som inte är ansvarig för föroreningen – ska vidta förebyggande åtgärder och åtgärder för sanering och enligt vilka nationella bestämmelser det endast kan påläggas ägaren ett ekonomiskt ansvar som är begränsat till anläggningens värde sedan åtgärder för sanering vidtagits.

⁽¹⁾ EUT C 194, 24.6.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 30 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Ungern) – Jácint Gábor Balogh mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Mål C-424/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 213 och 214 — Underlåtenhet att deklarerat från det att en verksamhet inletts — Undantag för småföretag — Påföljd)

(2016/C 038/17)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jácint Gábor Balogh

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Avgörande

- 1) Artikel 213.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den inte är ett hinder för nationell lagstiftning som ålägger en beskattningsbar person att deklarerat att en ekonomisk verksamhet har inletts när resultatet av denna verksamhet inte överskrider gränsvärdet för undantaget för småföretag och den beskattningsbara personen inte avser att bedriva en beskattningsbar verksamhet.
- 2) Unionsrätten ska tolkas så, att den inte hindrar att administrativa böter påförs när en beskattningsbar person åsidosätter sin skyldighet att deklarerat att en ekonomisk verksamhet har inletts när resultatet av denna verksamhet inte överskrider gränsvärdet för undantaget för småföretag. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida, i det nationella målet, den påföljd som påförts är förenlig med proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ EUT C 439, 8.12.2014.

Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 6 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale ordinario di Torino – Italien) – Ford Motor Company mot Wheeltrims srl

(Mål C-500/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mönster — Direktiv 98/71/EG — Artikel 14 — Förordning (EG) nr 6/2002 — Artikel 110 — Så kallad reparationsklausul — Tredje mans användning av ett varumärke, utan rättsinnehavarens samtycke, för bilreservdelar och biltillbehör som är identiska med de varor som varumärkesregistreringen avser)

(2016/C 038/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Torino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ford Motor Company

Svarande: Wheeltrims srl

Avgörande

Artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd och artikel 110 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ska tolkas på så sätt att de inte medger – som ett undantag från bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/95/EG av den 22 oktober 2008 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar och rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken – att en tillverkare av bilreservdelar och biltillbehör, såsom navkapslar, på sina varor anbringar ett kännetecken som är identiskt med ett varumärke som en biltillverkare har registrerat för bland annat sådana varor, utan tillstånd från biltillverkaren, med motiveringen att detta bruk av varumärket är det enda sättet att reparera bilarna, såsom sammansatta produkter, genom att återställa dem till sitt ursprungliga utseende.

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Domstolens beslut av den 6 oktober 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mot Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna och Nederländse Zuivelorganisatie

(Mål C-517/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Förordning (EG) nr 510/2006 — Registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar — Registrering av beteckningen "Edam Holland" — Producenter som använder benämningen "edam" — Berättigat intresse av att väcka talan saknas)

(2016/C 038/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ombud: M. Loschelder och V. Schoene, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B. Schima, J. Guillem Carrau och G. von Rintelen), Konungariket Nederländerna (ombud: B. Koopman och M. Bulterman), Nederländse Zuivelorganisatie (ombud: advokaterna P. van Ginneken och G. Béquet)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. ska ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Nederländerna och Nederlandse Zuivelorganisatie ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 6 oktober 2015 – Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. mot Europeiska kommissionen, Konungariket Nederländerna, Nederlandse Zuivelorganisatie

(Mål C-519/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Förordning (EG) nr 510/2006 — Registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar — Registrering av namnet "Gouda Holland" — Producenter som använder namnet "gouda" — Berättigat intresse av att få saken prövad saknas)

(2016/C 038/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (ombud: M. Loschelder och V. Schoene, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: B. Schima, J. Guillem Carrau och G. von Rintelen), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och B. Koopman), Nederlandse Zuivelorganisatie (ombud: P. van Ginneken och G. Béquet, advocaten)

Avgörande

1. Överklagandet ogillas.
2. Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Konungariket Nederländerna och Nederlandse Zuivelorganisatie ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 16, 19.1.2015.

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 22 oktober 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-530/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Statligt stöd — Grekiska kasinon — System med en enhetlig statlig avgift på 80 procent av inträdesavgifter av olika storlek — Beslut att förklara stödet oförenligt med den inre marknaden — Begreppet statligt stöd — Fördel — Det är uppenbart överklagandet delvis inte kan tas upp till prövning och delvis är ogrundat)

(2016/C 038/21)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouchagiar och P.J. Loewenthal)

Övrig part i målet: Republiken Grekland (ombud: K. Boskovits och P. Mylonopoulos)

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 1 december 2015 – Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

(Mål C-545/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Artikel 181 i domstolens rättegångsregler — Skadeståndstalan — Restriktiva åtgärder som vidtagits gentemot vissa personer och enheter med anledning av situationen i Zimbabwe — Avlägsnande av den berörde från förteckningen över berörda personer och enheter — Ersättning för den skada som denne påstår sig ha lidit)

(2016/C 038/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd, Georgiadis Trucking (Private) Ltd (ombud: H. Mercer QC, I. Quirk, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd (ombud: G. Étienne och B. Driessen) Europeiska kommissionen (ombud: S. Bartelt och M. Konstantinidis)

Avgörande

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Aguy Clement Georgias, Trinity Engineering (Private) Ltd och Georgiadis Trucking (Private) Ltd ska bära sina egna rättegångskostnader samt de kostnader som Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen har haft.

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 21 september 2015 – La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL mot Europeiska kommissionen

(Mål C-1/15 SA) ⁽¹⁾

(Ansökan om tillstånd att verkställa en säkerhetsåtgärd hos Europeiska kommissionen)

(2016/C 038/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: La Chaine hôtelière La Frontière, Shotef SPRL (ombud: J.-Y. Steyt, avocat)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Aresu)

Avgörande

- 1) *Ansökan avslås.*
- 2) *La Chaîne hôtelière La Frontière, Shotef SPRL, förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 73, 2.3.2015

Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 29 september 2015 – ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias mot Europeiska kommissionen

(Mål C-2/15) ⁽¹⁾

(Ansökan om tillstånd att verkställa ett beslut om kvarstad i Europeiska kommissionens tillgångar)

(2016/C 038/24)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ombud: S. Paliou, dikigoros)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Triantafyllou och R. Lyal)

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias och Europeiska kommissionen ska bära sina respektive rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 19 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Oradea – Rumänien) – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău mot Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA m.fl.

(Mål C-74/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Artiklarna 1.1 och 2 b — Oskäliga villkor i konsumentavtal — Avtal om borgensåtagande och om fastighetshypotek som slutits med ett kreditinstitut av fysiska personer som handlat för ändamål som faller utanför deras näring eller yrke och som inte har någon funktionell koppling till det bolag till vars förmån säkerheten har ställts)

(2016/C 038/25)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Motpart: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Cristian Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta, i likvidation, SC Crisco SRL

Avgörande

Artiklarna 1.1 och 2 b i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ska tolkas så, att detta direktiv är tillämpligt på ett avtal om fastighetshypotek eller om borgensåtagande som ingås mellan en fysisk person och ett kreditinstitut som säkerhet för de förpliktelser som ett bolag har gentemot detta institut enligt ett kreditavtal, när den fysiska personen har handlat för ändamål som faller utanför hans eller hennes näring eller yrke och han eller hon saknar funktionell koppling till nämnda bolag.

⁽¹⁾ EUT C 171, 26.5.2015.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 21 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Krajský súd v Košiciach – Slovakien) – Kovožber s. r. o. mot Daňový úrad Košice

(Mål C-120/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 183 — Återbetalning av överskjutande mervärdesskatt — Nationell lagstiftning enligt vilken dröjsmålsränta vid återbetalning av överskjutande mervärdesskatt utgår först sedan tio dagar förflutit efter det att ett förfarande för skattekontroll avslutats)

(2016/C 038/26)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Košiciach

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kovožber s. r. o.

Motpart: Daňový úrad Košice

Avgörande

Artikel 183.1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så att den utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken dröjsmålsränta vid återbetalning av överskjutande mervärdesskatt utgår först sedan tio dagar förflutit efter det att ett förfarande för skattekontroll avslutats.

⁽¹⁾ EUT C 213, 29.6.2015

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 17 november 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco – Spanien) – María Pilar Plaza Bravo mot Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

(Mål C-137/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 79/7/EEG — Artikel 4.1 — Likabehandling av kvinnliga och manliga arbetstagare — Deltidsanställda, vilka huvudsakligen är kvinnor — Nationell lagstiftning i vilken det föreskrivs ett högsta belopp för arbetslöshetsersättning — Lagstiftning enligt vilken detta belopp ska beräknas med beaktande av förhållandet mellan arbetstiden för de berörda deltidsanställda och arbetstiden för heltidsanställda)

(2016/C 038/27)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: María Pilar Plaza Bravo

Motpart: Servicio Público de Empleo Estatal Dirección Provincial de Álava

Avgörande

Under sådana omständigheter som dem som är aktuella i det nationella målet utgör inte artikel 4.1 i rådets direktiv 79/7/EEG av den 19 december 1978 om successivt genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män i fråga om social trygghet hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken beräkning av den ersättning för hel arbetslöshet som ska utges till en arbetstagare till följd av att vederbörande har förlorat sin enda deltidsanställning ska ske på så sätt att det på det högsta belopp för arbetslöshetsersättning som fastställts i lag ska tillämpas en nedsättningskoefficient för deltidsarbete vilken motsvarar den andel som arbetstiden för en deltidsanställd utgör av arbetstiden för en jämförbar heltidsanställd.

⁽¹⁾ EUT C 178, 1.6.2015.

Domstolens beslut (tionde avdelningen) av den 23 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Lisboa – Portugal) – Cruz & Companhia Lda mot Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP), Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

(Mål C-152/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Jordbruk — Gemensam organisation av marknaden — Förordning (EEG) nr 3665/87 — Artiklarna 4.1 och 13 — Förordning (EEG) nr 2220/85 — Artikel 19.1 a — Villkor som ska vara uppfyllda för att ställd säkerhet ska frisläppas — De exporterade varorna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet — Vid beslut om utbetalning av exportbidrag beaktas omständigheter som den behöriga myndigheten fastställt till följd av en kontroll som genomförts efter det att varorna faktiskt har exporterats samt har tullbehandlats — Tolkning av domen Cruz & Companhia (C-128/13, EU:C:2014:2432))

(2016/C 038/28)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Cruz & Companhia Lda

Motpart: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) och Caixa Central – Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Avgörande

Artikel 19.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 3403/93 av den 10 december 1993, ska tolkas så, att den säkerhet som exportören har ställt för att garantera återbetalningen av det förskottade exportbidraget får tas i anspråk när det, till följd av en kontroll som genomförs efter det att de aktuella varorna faktiskt har exporterats samt har tullbehandlats, fastställs att ett av de andra villkoren för utbetalning av exportbidraget, särskilt villkoret att de exporterade produkterna ska vara av sund och god marknadsmässig kvalitet i artikel 13 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994, inte är uppfyllt.

⁽¹⁾ EUT C 205, 22.6.2015

Domstolens beslut (fjärde avdelningen) av den 25 september 2015 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Amsterdam – Nederländerna) – Openbaar Ministerie mot A.

(Mål C-463/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förfarande för brådskande mål om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2002/584/RIF — Europeisk arresteringsorder — Artiklarna 2.4 och 4.1 — Villkor för verkställighet — Nationell straffrätt enligt vilken det för verkställighet av en europeisk arresteringsorder, förutom dubbel straffbarhet, krävs att brottet kan leda till fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer enligt den verkställande medlemsstatens lag)

(2016/C 038/29)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Amsterdam

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Openbaar Ministerie

Motpart: A.

Avgörande

Artiklarna 2.4 och 4.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder för att det i den verkställande medlemsstaten, för överlämnande i enlighet med en europeisk arresteringsorder, uppställs ett krav inte bara på att den gärning för vilken arresteringsordern utfärdats motsvarar brott enligt lagen i den medlemsstaten, utan också på att brottet, enligt nämnda lag, kan leda till en frihetsberövande åtgärd i tolv månader eller mer.

⁽¹⁾ EUT C 363, 3.11.2015.

Överklagande ingett per telefax den 26 januari 2015 av Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 25 november 2014 i mål T-556/13, Verband der Kölnisch Wasser Hersteller, Köln e.V mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)

(Mål C-29/15 P)

(2016/C 038/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Verband der Kölnisch-Wasser Hersteller, Köln e.V. (ombud: advokaten T. Schulte-Beckhausen)

Övriga parter i målet: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)

Europeiska unionens domstol (åttonde avdelningen) har genom beslut av den 3 december 2015 lämnat överklagandet utan bifall och beslutat att klaganden ska bära sina egna rättegångskostnader.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 21 oktober 2015 – J.J. de Lange mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-548/15)

(2016/C 038/31)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J.J. de Lange

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 3 i rådets direktiv 2000/78/EG⁽¹⁾ av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling tolkas så, att denna bestämmelse är tillämplig på en i skattelagstiftningen införd förmån som gör det möjligt att under vissa villkor dra av kostnader för studier från den beskattningsbara inkomsten?

För det fall den första frågan ska besvaras nekande:

2) Ska principen om förbud mot åldersdiskriminering, såsom en allmän unionsrättslig princip, tillämpas på en skattemässig förmån på grund av vilken utbildningskostnader endast får dras av under vissa villkor, även när denna förmån inte omfattas av det materiella tillämpningsområdet för direktiv 2000/78/EG och denna reglering inte utgör ett genomförande av unionsrätten?

För det fall den första eller den andra frågan ska besvaras jakande:

3) a. Kan särbehandling i strid med principen om förbud mot åldersdiskriminering, som är en allmän unionsrättslig princip, motiveras på något av de sätt som anges i artikel 6 i direktiv 2000/78/EG?

- b. Om så inte är fallet, vilka kriterier gäller vid tillämpningen av denna princip respektive för att motivera särbehandling på grund av ålder?
- 4) a. Ska artikel 6 i direktiv 2000/78/EG och/eller principen om förbud mot åldersdiskriminering tolkas så, att särbehandling på grund av ålder kan motiveras om grunden för särbehandlingen endast rör en del av de fall som omfattas av denna särbehandling?
- b. Kan särbehandling på grund av ålder motiveras av lagstiftarens uppfattning att en skattemässig förmån inte behöver vara tillgänglig över en viss ålder på grund av att den som gör anspråk på förmånen har ett " eget ansvar " för att nå det mål som eftersträvas med skatteförmånen?

(¹) EGT L 303, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Craiova (Rumänien) den 28 oktober 2015 – Fondul Proprietatea SA mot Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

(Mål C-556/15)

(2016/C 038/32)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Craiova

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fondul Proprietatea SA

Motpart: Societatea Complexul Energetic Oltenia SA (CE Oltenia)

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att bolaget Complexul Energetic Oltenia SA:s deltagande i aktiekapitalet i projektbolaget HIDRO TARNIȚA SA, som har till syfte att bygga och driva vattenkraftverket Tarnița-Lăpuștești, utgör statligt stöd till producenter av vind- och solenergi, med tanke på att det uttalade syftet med projektet är att säkerställa optimala förhållanden för installation av en högre effekt i kraftverk som producerar dessa typer av energi? Det vill säga: Är det fråga om en åtgärd som (i) ska finansieras av staten eller med hjälp av statliga medel, (ii) har selektiv karaktär och (iii) kan påverka handeln mellan medlemsstaterna?
- 2) Om den föregående frågan besvaras jakande, var detta statliga stöd då föremål för anmälningsskyldighet enligt artikel 108.3 FEUF?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 3 november 2015 – Onix Asigurări SA mot Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

(Mål C-559/15)

(2016/C 038/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Onix Asigurări SA

Motpart: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (Ivass)

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten, och närmare bestämt artikel 40.6 i direktiv 92/49/EEG⁽¹⁾, punkt 5 i tolkningsmeddelande från kommissionen 2000/C/43/03 och den unionsrättsliga principen om hemlandstillsyn, hinder för en tolkningsvägledning (såsom den som gäller artikel 193.4 i lagen om privata försäkringar, som har godkänts genom lagstiftningsdekret nr 209 av den 7 september 2005, och som stöds av den hänskjutande domstolen) enligt vilken tillsynsmyndigheten i värdstaten för ett försäkringsbolag som bedriver verksamhet enligt friheten att tillhandahålla tjänster i ett nödläge och för att skydda försäkringstagare och personer med rätt till försäkringsförmåner får utfärda förbudsförelägganden, och i synnerhet förbud mot att ingå nya avtal inom värdstatens territorium, vilka grundar sig på den förmodade, ursprungliga eller senare uppdagade, bristande uppfyllelsen, efter en skönsmässig bedömning, av ett subjektivt rekvisit som ska vara uppfyllt för att kunna bevilja auktorisation för utövandet av försäkringsverksamhet, närmare bestämt rekvisitet anseende?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3 s. 160).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato den 30 oktober 2015 – Europa Way Srl, Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni m.fl.

(Mål C-560/15)

(2016/C 038/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Europa Way Srl, Persidera SpA

Motparter: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Ministero dell'Economia e delle Finanze

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den angripna lagstiftningsåtgärden och därav följande genomförandeakter ett åsidosättande av de regler enligt vilka reglering av tv-marknaden åvilar en oberoende administrativ myndighet (artiklarna 3 och 8 i direktiv 2002/21/EG⁽¹⁾), det så kallade ramdirektivet, i dess ändrade lydelse enligt direktiv 2009/140/EG⁽²⁾?
- 2) Utgör den angripna lagstiftningsåtgärden och därav följande genomförandeakter ett åsidosättande av de bestämmelser (artikel 7 i direktiv 2002/20/EG⁽³⁾), det så kallade auktorisationsdirektivet; och artikel 6 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet) enligt vilka den oberoende nationella regleringsmyndigheten för branschen i förväg ska genomföra ett offentligt samråd?
- 3) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artikel 56 FEUF; artikel 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG⁽⁴⁾, det så kallade konkurrensdirektivet, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för att avbryta det så kallade *beauty contest*-förfarandet – som hade inletts för att inom ramarna för systemet för tilldelning av digitala tv-frekvenser råda bot på rättsstridigt uteslutande av marknadsoperatörer och möjliggöra tillträde för mindre operatörer – och ersätta det med ett nytt anbuds förfarande mot vederlag, där deltagarna var tvungna att uppfylla krav och förpliktelser som redan befintliga operatörer på marknaden inte tidigare hade ålagts och som gjorde anbuds förfarandet betungande och icke-ekonomiskt?

- 4) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artikel 56 FEUF; artikel 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG, det så kallade konkurrensdirektivet; artikel 258 FEUF, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för att ändra den nationella planen för frekvensallokering, närmare bestämt genom att minska antalet nationella nät från 25 till 22 (varefter befintliga operatörer kunde behålla samma tillgänglighet till multiplexrar), minska de delar som anbudsförfarandet avser till tre multiplexrar och tilldela frekvenser i VHF-III-bandet, där interferensrisken är stor?
- 5) Är det beslut att avbryta *beauty contest*-förfarandet, varefter klagandena – som tidigare hade fått delta i förfarandet utan vederlag – inte längre kunde räkna med att bli tilldelade några av de delar som anbudsförfarandet avser, förenligt med principen om skydd för berättigade förväntningar, såsom den har utvecklats i EU-domstolens praxis?
- 6) Är antagandet av en bestämmelse såsom artikel 3-quinquies i lagdekret nr 16/2012, som inte överensstämmer med radio- och tv-marknadens särskilda egenskaper, förenligt med unionsbestämmelserna om tilldelning av nyttjanderätter till frekvenser (artiklarna 8 och 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet; artiklarna 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet; artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG, det så kallade konkurrensdirektivet)?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33).
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EUT L 337, s. 37).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EUT L 108, s. 21).
- (⁴) Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, s. 21).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 4 november 2015 – Hans-Peter Ofenböck

(Mål C-565/15)

(2016/C 038/35)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hans-Peter Ofenböck

Tolkningsfrågor

1. Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (¹) (nedan kallat direktivet om otillbörliga affärsmetoder) hinder för tillämpning av nationell lagstiftning som för innehavare av bensinstationer tidsmässigt begränsar möjligheterna att ändra priserna för drivmedel på ett sådant sätt att ett högre försäljningspris bara får fastställas en gång per dag?
2. Om den första frågan inte utan vidare ska besvaras jakande, utan omständigheterna i det enskilda fallet, enligt EU-domstolens praxis, ska tillmätas betydelse när man med ledning av artiklarna 5–9 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder prövar frågan huruvida en sådan begränsning ska vara tillåten:

Vilka omständigheter ska beaktas i samband med den, enligt EU-domstolens dom i mål C-540/08, nödvändiga prövningen med ledning av artiklarna 5–9 i direktivet om otillbörliga affärsmetoder av frågan huruvida en sådan begränsning av möjligheten att höja konsumentpriser ska vara tillåten i det enskilda fallet?

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Stuttgart (Tyskland) den 5 november 2015
– Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V. mot comtech GmbH**

(Mål C-568/15)

(2016/C 038/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main e.V.

Svarande: comtech GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 21 första stycket i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter ⁽¹⁾ (EUT L 304, s. 64) tolkas så, att konsumenter som ringer upp näringsidkaren, när denne har en telefontjänst för kundkontakter i anslutning till avtal som ingåtts mellan konsumenten och näringsidkaren, inte ska betala en högre avgift än vid samtal till ett vanligt (geografiskt) nummer i det fasta nätet eller mobilnätet?
2. Utgör artikel 21 första stycket i direktiv 2011/83 hinder mot en nationell lagstiftning, enligt vilken konsumenten, när näringsidkaren erbjuder en servicetjänst via ett 0180-nummer för kundkontakter i anslutning till avtal som ingåtts, är skyldig att betala den avgift som teleoperatören tar ut för nyttjandet av denna telekommunikationstjänst, även när denna avgift överstiger den avgift som konsumenten skulle betala för ett telefonsamtal till ett vanligt (geografiskt) nummer i det fasta nätet eller mobilnätet?

Ska artikel 21 första stycket i direktiv 2011/83 i vilket fall som helst inte anses utgöra hinder mot en sådan nationell lagstiftning när teleoperatören inte till näringsidkaren överför någon del av den avgift som konsumenterna betalar för telefonkontakt via 0180-numret?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, s. 64).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den
5 november 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën**

(Mål C-569/15)

(2016/C 038/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Ska avdelning II i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ tolkas så, att en i Nederländerna bosatt arbetstagare som normalt arbetar i Nederländerna och som har tre månaders obetald ledighet, under denna period (även) ska anses utöva verksamhet som anställd i Nederländerna såvitt i) anställningen fortsätter under denna period och ii) denna period vid tillämpningen av den nederländska arbetslöshetslagen betraktas som en period under vilken verksamhet som anställd utövas?
- 2) a. Vilken lagstiftning är tillämplig lagstiftning enligt förordning (EEG) nr 1408/71 om arbetstagaren under sin obetalda ledighet utövar verksamhet som anställd i en annan medlemsstat?
- 2) b. Har det därvid betydelse att den berörda personen två gånger det påföljande året och en gång om året de därpå tre följande åren har utövat verksamhet som anställd i denna andra medlemsstat under ungefär en till två veckor, utan att ha haft obetald ledighet i Nederländerna?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 5 november 2015 – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-570/15)

(2016/C 038/38)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfråga

Vilket eller vilka kriterier ska användas för att fastställa vilken lagstiftning som enligt förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾ ska tillämpas på en i Belgien bosatt arbetstagare som utför merparten av sitt arbete för sin nederländska arbetsgivare i Nederländerna, och därutöver utför 6,5 procent av sitt arbete under det aktuella året i Belgien, antingen hemifrån eller hos kunder, utan att det rör sig om ett fast mönster och utan att ha ingått avtal med sin arbetsgivare om att utföra arbete i Belgien?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour d'appel de Liège (Belgien) den 9 november 2015 –
État belge mot Oxycure Belgium SA**

(Mål C-573/15)

(2016/C 038/39)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour d'appel de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: État belge

Motpart: Oxycure Belgium SA

Tolkningsfråga

Utgör artikel 98.1 och 98.2 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, jämförd med punkterna 3 och 4 i bilaga II till detta direktiv, mot bakgrund av bland annat neutralitetsprincipen, hinder för en nationell bestämmelse som föreskriver en reducerad skattesats vid syrgasbehandling med syrgasbehållare medan syrgasbehandling med syrgaskoncentratorer beskattas enligt den normala skattesatsen?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1

**Överklagande ingett den 9 november 2015 av Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) av den dom
som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-584/14, INDITEX mot
Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)**

(Mål C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Industria de Diseño Textil, S.A. (Inditex) (ombud: C. Duch Fonoll, abogada)

Övrig part i målet: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom genom vilken Europeiska unionens tribunal ogillade den talan som väckts av denna part mot det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets andra överklagandenämnd den 19 maj 2014 (ärende R 1118/2013-2) och, följaktligen, ogiltigförklara det omtvistade beslutet och det tidigare beslut som meddelades av harmoniseringskontorets annulleringsenhet den 30 april 2013, vilket innebar bifall av ansökan om upphävande av giltigheten av registreringen för gemenskapsvarumärket ZARA nr 112.755 för tjänster i klass 39, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Genom detta överklagande ifrågasätts, med åberopande av sex grunder för överklagandet, den rättsliga bedömning som gjorts i punkterna 32–37 i den överklagade domen.

2. Det hävdas genom den första grunden för överklagandet att tribunalen har åsidosatt artikel 65.3 i förordning nr 207/2009⁽¹⁾, i den del punkt 37 i den överklagade domen gick utanför ramen för det överklagande som ingetts till tribunalen när den ifrågasatte bruket i sig av varumärket ZARA nr 112755 för tjänster i klass 39, trots att detta var en fråga som det inte tvistades om och som inte avsågs med överklagandet.
3. Föremålet för överklagandet till överklagandenämnden avsåg endast fastställande av huruvida Inditex bruk av varumärket ZARA för de transport- och distributionstjänster avseende de varor som detta bolag tillhandahöll sina franchisetagare kunde anses utgöra offentligt bruk i motsats till privat bruk inom företaget och, följaktligen, huruvida det kunde anses utgöra verkligt bruk. Förekomsten av bruket i sig i sig av varumärket ZARA för de transport- och distributionstjänster avseende de varor som tillhandahölls av varumärkesinnehavaren var följaktligen ingen tvistig fråga och diskuterades inte i något administrativt förfarande.
4. Inditex påstår genom den andra grunden för överklagandet att tribunalen, i punkterna 32 och 33 i den överklagade domen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009 genom att den förväxlade begreppet handelsintegration, som är karakteristiskt för franchisingföretaget när det ansluter sig till franchisegivarens handelsmetod, med begreppen ekonomisk integration eller ekonomisk enhet, i den mening som avses beträffande ekonomiskt beroende.
5. Tribunalen har i punkt 33 i den överklagade domen bedömt att den omständigheten att Inditex franchisetagare följer en handelsmodell som är kommersiellt integrerad i franchisegivarens handelsmetod innebär att de förlorar sin ställning som ekonomiskt oberoende enheter, det vill säga såsom tredje män som inte omfattas av franchisegivarens interna organisation. Enligt klaganden är denna bedömning felaktig, eftersom den är rättsstridig.
6. Klaganden hävdar genom sin tredje grund för överklagandet att tribunalen, i punkt 33 i den överklagade domen, har missuppfattat innehållet i den försäkran på heder och samvete som avgetts av Antonio Abril den 7 maj 2012 (bilaga 4 till överklagandet). Tribunalen återgav nämligen delvis den försäkran som hade avgetts av denne, vilket föranledde tribunalen att tolka handlingen på ett felaktigt sätt och påverkade tribunalens slutsats i frågan huruvida bruket av varumärket ZARA skulle anses ha en offentlig karaktär.
7. Klaganden gör genom sin fjärde grund gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009, genom att i punkt 35 i den överklagade domen åsidosätta eftersom bestämmelserna om bedömning av huruvida ett varumärke har varit i verkligt bruk förutsätter ett beaktande av samtliga händelser och omständigheter som är relevanta för att bedöma huruvida det verkligen har brukats kommersiellt. Det hävdas konkret att tribunalen inte ansåg att Inditex verkade på tjänstemarknaden för varutransport med sitt varumärke ZARA på grund av att bolaget inte hade uppnått någon försäljningsvolym genom tillhandahållande av tjänster i klass 39.
8. Tribunalen har bedömt att Inditex inte erbjöd varutransporttjänster till tredje män som inte omfattades av dess ekonomiska enhet, eftersom bolaget driver verksamhet avseende konfektion och försäljning av modevaror och inte är ett transportföretag. Klaganden anser att detta synsätt, som antagits av tribunalen, är felaktigt och strider mot unionsrätten och unionens rättspraxis, såsom dessa anges genom denna grund.
9. Inditex hävdar genom sin femte grund att tribunalen, i punkt 35 i den överklagade domen, har missuppfattat innehållet i den försäkran på heder och samvete som avgetts av Antonio Abril den 7 maj genom att tolka sifferuppgifterna i punkt 18 i försäkran som intyg om att det omtvistade varumärket verkligen brukats kommersiellt såvitt avser varornas saluföring, medan de belopp som anges i nämnda handling i själva verket endast avser de belopp som Inditex erhållit av sina franchisetagare för transporttjänster som bolaget tillhandahållit dessa.
10. Det påstås slutligen genom den sjätte grunden att det har förekommit felaktig rättstillämpning av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009, jämförd med regel 22 i förordning nr 2868/1995.⁽²⁾ Tribunalen krävde nämligen, i punkt 36 i den överklagade domen, att Inditex skulle bevisa något som inte kan bevisas (*probatio diabolica*), eftersom den ansåg att det inte hade lagts fram bevis om försäljningsvolymen, då fakturor inte hade getts in, trots att tribunalen var medveten om att det var omöjligt för Inditex att ge in sådana fakturor. Det rörde sig nämligen om handlingar som inte fanns, såsom framgår av de skäl som anges genom denna grund för överklagandet.

⁽¹⁾ – Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken

⁽²⁾ – Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke (EGT L 303, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Belgien) den 9 november 2015 – Johannes Van der Weegen, Anna Pot mot Belgische Staat

(Mål C-580/15)

(2016/C 038/41)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Johannes Van der Weegen, Anna Pot

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Strider artikel 21.5 WIB 1992, i dess lydelse enligt artikel 170 i lagen av den 25 april 2014 om vissa bestämmelser, mot bestämmelserna i artiklarna 56 FEUF och 63 FEUF samt mot artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet, i den mån den omtvistade nationella bestämmelsen, även om den utan åtskillnad gäller för såväl inhemska som utländska tjänsteleverantörer, uppställer villkor som motsvarar villkoren i artikel KB/WIB 1992 och som i praktiken endast finns på den belgiska marknaden och följaktligen utgör ett allvarligt hinder för utländska tjänsteleverantörer att tillhandahålla sina tjänster i Belgien?

Talan väckt den 12 november 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-583/15)

(2016/C 038/42)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Guerra e Andrade och J. Hottiaux)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16.1 och 16.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009⁽¹⁾ av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG, genom att inte skapa ett nationellt elektroniskt register över vägtransportföretag, och genom att därmed inte heller ha sammankopplat nämnda register med de andra medlemsstaternas nationella elektroniska register, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt artikel 16.1 i förordning nr1071/2009 ska varje medlemsstat föra ett nationellt elektroniskt register över de vägtransportföretag som av en behörig myndighet utsedd av medlemsstaten har beviljats tillstånd att bedriva yrkesmässig trafik.

I artikel 16.1 anges dessutom att behandlingen av uppgifterna i detta register, och i synnerhet de grundläggande uppgifter som anges i nämnda artikel 16.1, ska genomföras under kontroll av den offentliga myndighet som har utsetts för detta. Uppgifterna ska vara tillgängliga för alla behöriga myndigheter i den berörda medlemsstaten.

Det framgår emellertid av Republiken Portugals svar på den kompletterande formella underrättelsen att de tre olika nationella myndigheter som agerar inom ramen för systemet, det vill säga den nationella myndigheten med ansvar för trafiksäkerheten, myndigheten med ansvar för arbetsvillkoren och generaldirektoratet med ansvar för rättsliga frågor, ännu inte har kunnat enas.

Innebörden av detta är att det saknas ett nationellt register och att de tre nationella myndigheternas respektive register fortfarande existerar. Därtill kommer att uppgifterna i fråga inte är tillgängliga för de behöriga myndigheterna i Portugal.

Republiken Portugal har följaktligen inte rättat sig efter artikel 16.1 i förordning nr 1071/2009.

Enligt artikel 16.5 i förordning nr 1071/2009 ska medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de nationella elektroniska registren är sammankopplade och tillgängliga på unionsnivå.

Med beaktande av att det inte finns något nationellt register råder det ingen tvekan om att Republiken Portugal inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att sammankoppla sitt nationella register, vilket inte existerar, med de andra nationella registren.

Republiken Portugal har följaktligen inte rättat sig efter artikel 16.5 i förordning nr 1071/2009.

⁽¹⁾ EUT L 300, s. 51.

Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal administratif de Melun (Frankrike) den 11 november 2015 – Glencore Céréales France mot Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Mål C-584/15)

(2016/C 038/43)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal administratif de Melun

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Glencore Céréales France

Motpart: Etablissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Tolkningsfrågor

- 1) Går det att utläsa av domen av den 9 mars 2012 i mål C-564/10, Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung mot Pfeifer & Langen KG, att artikel 3 i förordning nr 2988/95 ⁽¹⁾, som innehåller gemenskapsrättsliga bestämmelser om preskription, är tillämplig på åtgärder vilka syftar till betalning av ränta som ska utgå med stöd av artikel 52 i förordning nr 800/1999 ⁽²⁾ och artikel 5a i förordning nr 770/96 ⁽³⁾?
- 2) Ska räntefordran till sin natur anses följa av en kontinuerlig eller upprepad oegentlighet vilken upphör den dag som huvudfordran betalas, varmed preskriptionstiden för räntan börjar löpa först denna dag?
- 3) För det fall fråga 2 besvaras nekande: Börjar preskriptionstiden löpa den dag som den oegentlighet som gav upphov till huvudfordran ägde rum eller börjar den löpa först när stödet betalats eller säkerheten frisläppts, vilket är den dag från vilken räntan ska beräknas?

- 4) Ska vid tillämpningen av preskriptionsbestämmelserna i förordning nr 2988/95 varje åtgärd som avbryter preskriptionstiden för huvudfordran även anses avbryta preskriptionstiden för räntan, även om ränta inte nämns i samband med de åtgärder som avbryter preskriptionstiden för huvudfordran?
- 5) Inträder preskription med anledning av att den maxperiod som anges i artikel 3.1 fjärde stycket i förordning nr 2988/95 har löpt ut, om det utbetalande organet, inom denna period, kräver återbetalning av det felaktigt utbetalda stödet, utan att samtidigt begära utbetalning av ränta?
- 6) Kunde den allmänna preskriptionstiden på fem år, vilken infördes i nationell rätt i artikel 2224 i civillagen genom lag nr 2008-561 av den 17 juni 2008, med avseende på preskriptionstid som ännu inte hade löpt ut vid tidpunkten för nämnda lags ikraftträdande, ersätta den preskriptionstid på 4 år som föreskrivs i förordning nr 2988/95 med tillämpning av det undantag som föreskrivs i artikel 3.3 i nämnda förordning?

- (¹) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1).
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 102, s. 11).
- (³) Kommissionens förordning (EG) nr 770/96 av den 26 april 1996 om ändring av förordning (EEG) nr 3002/92 om fastställande av gemensamma tillämpningsföreskrifter för kontroll av användningen och/eller destinationen för varor från intervention (EGT L 104, s. 13).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien)
den 12 november 2015 – Raffinerie Tirlemontoise SA mot État belge**

(Mål C-585/15)

(2016/C 038/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Raffinerie Tirlemontoise SA

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 33.1 i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker (¹), jämförd särskilt med domen av den 27 september 2012, Zuckerfabrik Jülich (C-113/10, C-147/10 et C 234/10) tolkas så, att den genomsnittliga förlusten för samtliga exporterade sockerkategorier beräknas genom att summan av de faktiska utgifterna delas med summan av de exporterade kvantiteterna, oberoende av om det faktiskt har utgått bidrag eller inte för dessa kvantiteter?
2. Ska artikel 33.2 i rådets förordning (EG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker, jämförd särskilt med domen av den 27 september 2012, Zuckerfabrik Jülich (C-113/10, C-147/10 et C 234/10), tolkas så, att de faktorer som ska beaktas vid den totala beräkningen av produktionsavgifterna (såsom värden för debit eller kredit), ska beräknas, för samtliga exporterade sockerkategorier, genom att summan av de faktiska utgifterna delas med summan av de exporterade kvantiteterna, oberoende av om det faktiskt har utgått bidrag eller inte för dessa kvantiteter?

3. För det fall att den första tolkningsfrågan besvaras jakande, medför detta att förordning nr 2267/2000 ⁽²⁾ och förordning nr 1993/2001 ⁽³⁾ är ogiltiga?

⁽¹⁾ EUT L 252, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2267/2000 av den 12 oktober 2000 om fastställande för regleringsåret 1999/2000 av produktionsavgifterna och koefficienten för att beräkna tilläggsavgiften för socker (EUT L 259, s. 29).

⁽³⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1993/2001 av den 11 oktober 2001 om fastställande av produktionsavgifter för socker för regleringsåret 2000/2001 (EUT L 271, s. 15).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 1de Jerez de la Frontera (Spanien) den 16 november 2015 – Banco Santander, S.A. mot Cristobalina Sánchez López

(Mål C-598/15)

(2016/C 038/45)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Jerez de la Frontera

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Banco Santander, S.A.

Svarande: Cristobalina Sánchez López

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör de ovannämnda bestämmelserna i direktivet (artiklarna 3 första och andra stycket, 6.1 och 7.1 i direktiv 93/13/EEG) ⁽¹⁾ och direktivets syfte hinder för nationell lagstiftning, i vilken det föreskrivs ett förfarande som det i artikel 250.1.7 i civilprocesslagen (Ley de Enjuiciamiento Civil), där den nationella domstolen är skyldig att meddela en dom i vilken det slås fast att en bostad som tilldelats i ett utomrättsligt förfarande för utmätning av intecknad egendom ska överlämnas, och där det på grund av de gällande reglerna i artikel 129 i hypotekslagen (Ley Hipotecaria), i dess lydelse enligt lag 1/2000 av den 8 januari 2000, och artiklarna 234–236-0 i hypoteksförordningen (Reglamento Hipotecario), i dess lydelse enligt kungligt dekret 290/1992, varken fanns någon möjlighet för domstolen att ex officio pröva om det finns oskäligen avtalsvillkor, eller för gäldenären att på ett effektivt sätt invända på denna grund, vare sig i samband med den utomrättsliga utmätningen eller i ett självständigt domstolsförfarande?
- 2) Utgör de ovannämnda bestämmelserna i direktivet och direktivets syfte hinder för en bestämmelse som övergångsbestämmelse 5 i lag 1/2013, enligt vilken notarius publicus endast får vilandeförklara ett utomrättsligt förfarande för utmätning av intecknad egendom som hade påbörjats då lag 1/2013 trädde i kraft, om konsumenten kan styrka att denne har väckt talan om att ett villkor i det hypotekslåneavtal som utgör grunden för utmätningen, eller som bestämmer det utmätta beloppet, [orig. s. 4] är oskäligt, och under förutsättning att konsumenten har väckt denna självständiga talan inom en månad från det att lag 1/2013 offentliggjordes, utan att denna frist har delgetts konsumenten personligen, och före det att notarius publicus har fattat beslut om tilldelningen?
- 3) Ska de ovannämnda bestämmelserna i direktivet och direktivets syfte samt de nationella domstolarnas skyldighet att ex officio pröva om villkor i konsumentavtal är oskäligen utan att konsumenten behöver yrka det, tolkas så att det gör det möjligt för den nationella domstolen att i förfaranden som det som föreskrivs i artikel 250.1.7 i civilprocesslagen eller det förfarande för "utomrättslig försäljning" som regleras i artikel 129 i hypotekslagen, avstå från att tillämpa den nationella rätten när denna inte medger en sådan domstolsprövning ex officio, mot bakgrund av att bestämmelserna i direktivet är tydliga och att EU-domstolen upprepade gånger har slagit fast att nationella domstolar är skyldiga att ex officio pröva om det finns oskäligen avtalsvillkor i tvister rörande konsumentavtal?

- 4) Utgör de ovannämnda bestämmelserna i direktivet och direktivets syfte hinder för en nationell bestämmelse som artikel 129 i hypotekslagen, i dess lydelse enligt lag 1/2013, enligt vilken det enda effektiva rättsmedlet för att skydda de konsumenträttigheter som fastställs i direktivet, vid [orig. s. 5] utomrättsliga förfaranden för utmätning av intecknad egendom från konsument, är en möjlighet för notarius publicus att upplysa om att det finns oskäligen avtalsvillkor, eller en möjlighet för den gäldenär mot vilken den utomrättsliga utmätningen riktar sig att väcka talan i ett självständigt domstolsförfarande innan notarius publicus har tilldelat den utmäta fastigheten?
- 5) Utgör de ovannämnda bestämmelserna i direktivet och direktivets syfte hinder för nationella bestämmelser som artikel 129 i hypotekslagen, i dess lydelse enligt lag 1/2013, och artiklarna 234–236 i hypoteksförordningen, i deras lydelse enligt kungligt dekret 290/1992, genom vilka det införs ett utomrättsligt förfarande för utmätning av intecknad egendom vid avtal om hypotekslån mellan näringsidkare och konsument, där det inte finns någon möjlighet för en domstol att ex officio pröva om avtalsvillkor är oskäligen?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Överklagande ingett den 16 november 2015 av Rumänien av det beslut som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 14 september 2015 i mål T-784/14, kommissionen mot Rumänien

(Mål C-599/15 P)

(2016/C 038/46)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: R.-H. Radu, A. Buzoianu, E. Gane och M. Chicu)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— I. fastställa att överklagandet kan tas upp till prövning, upphäva tribunalens beslut i mål T-784/14 i dess helhet, i sak avgöra mål T-784/14, bifalla talan och ogiltigförklara skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 av den 19 september 2014,

eller

fastställa att överklagandet kan tas upp till prövning, upphäva tribunalens beslut i mål T-784/14 i dess helhet, återförvisa mål T-784/14 till tribunalen för att den ska fastställa att talan om ogiltigförklaring kan tas upp till prövning och ogiltigförklara skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 av den 19 september 2014,

— II. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Första grunden – Fel i förfarandet vid tribunalen till skada för den rumänska statens intressen

Rumänien anför att det överklagade beslutet meddelades i strid med artikel 130.7 jämförd med artikel 130.8 i tribunalens rättegångsregler.

Tribunalen tog inte ställning till och gav inte en tillräcklig motivering av frågan huruvida invändningen om rättegångshinder borde prövas i samband med prövningen i sak.

Trots att tribunalen ansåg att det inte fanns skäl att pröva invändningen om rättegångshinder i samband med prövningen i sak fann den att den rättsliga ramen för Rumäniens betalningsskyldighet utgjordes av beslut 2007/436/EG, Euratom ⁽¹⁾ och av förordning nr 1150/2000 ⁽²⁾ och slog fast att Rumänien på grundval av de bestämmelserna är skyldig att fastställa och betala ett belopp på 14 883,79 euro som traditionella egna medel.

I och med att tribunalen gjorde en bedömning av arten av och grunden för betalningsskyldigheten har den prövat målet i sak och har därigenom handlat i strid med sitt beslut att endast pröva invändningen om rättegångshinder.

2. Andra grunden – Tribunalen har åsidosatt unionsrätten

Rumänien gör gällande att tribunalen gjorde en felaktig kvalificering av arten av de skyldigheter som fastställts i skrivelse BUDG/B3/MV D (2014) 3079038 av den 19 september 2014 och därvid gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, vilken påverkade tribunalens bedömning av i) kommissionens befogenheter och ii) arten av den angripna skrivelsen.

I andra hand gör Rumänien gällande att tribunalen har överträtt unionsrätten och bortsett från domstolens praxis när den slog fast att det ankommer på medlemsstaterna att avgöra huruvida det föreligger en förlust av traditionella egna medel samt en skyldighet att betala sådana medel.

Rumänien bestrider dessutom att mekanismen med mellanliggande betalningar är tillämplig i förevarande fall och bestrider följaktligen tribunalens konstateranden i det avseendet.

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, s. 17).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1150/2000 av den 22 maj 2000 om genomförande av beslut 94/728/EG, Euratom om systemet för gemenskapernas egna medel.

Begäran om förhandsavgörande framställd av n (Nederländerna) den 17 november 2015 – J. N. mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-601/15)

(2016/C 038/47)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. N.

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Giltighetsfrågor

Är artikel 8.3 e i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, s. 96) giltig mot bakgrund av artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (EUT C 303, 2007, s. 1)

1. i en situation där en tredjelandsmedborgare har tagits i förvar enligt artikel 8.3 e i direktiv 2013/33 och han eller hon enligt artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, s. 60) har rätt att stanna i en medlemsstat till dess att ett beslut har fattats om hans eller hennes asylansökan, och

2. med hänsyn till förklaringen avseende stadgan (EUT C 303, 2007, s. 2), där det anges att de lagliga begränsningarna av dessa rättigheter inte får överskrida de gränser som sätts genom lydelsen av artikel 5.1 f i Europakonventionen, samt till den tolkning som Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna har gjort av den sistnämnda bestämmelsen i sin dom av den 22 september 2015 i målet Nabil m.fl. mot Ungern, 62116/12, enligt vilken ett förvarstagande av en asylsökande strider mot artikel 5.1 f i Europakonventionen om förvarstagandet inte har skett i syfte att genomföra verkställigheten av ett avlägsnandebeslut?

Överklagande ingett den 15 november 2015 av Ana Pérez Gutiérrez av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-168/14, Pérez Gutierrez mot kommissionen

(Mål C-604/15 P)

(2016/C 038/48)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Ana Pérez Gutiérrez (ombud: J. Soler Puebla, abogado)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska upphäva den dom som tribunalen meddelade den 9 september och meddela en ny dom i vilken domstolen

1. förklarar att Europeiska kommissionen gjort sig skyldig till ett intrång i hennes rätt till heder, privatliv, familjeliv och bildrättigheter på grund av användandet utan medgivande av en bild av Patrick Jacquemyn, genom att kommissionen infört den i ett bildbibliotek för hälsomeddelanden avseende tobaksprodukter i Europeiska unionen,
2. förplikta kommissionen att betala 181 104 euro till klaganden avseende utebliven vinst,
3. förplikta kommissionen att till sökanden betala en eurocent (0,01 euro) per paket cigaretter eller andra tobaksvaror på vilka bilden av Patrick Jacquemyn återfinns (beloppet, som bör fastställas vid verkställandet av domen, uppgår nu till **tjugosju miljoner fem hundra åttioåtta tusen fem hundra tjugofyra euro (27 588 524 euro)**, och
4. förplikta kommissionen att till klaganden utge en ersättning för nyttan av den otillåtna användningen av bilden av Patrick Jacquemyn, vilken uppgår till 13 790 000 euro i Spanien, där klaganden är bosatt och där Patrick Jacquemyn var bosatt.

Grunder och huvudargument

Skillnader mellan det som avhandlades vid förhandlingen och det som anförts i domen

Klaganden har aldrig godtagit Europeiska kommissionens förklaringar, utan har endast godtagit att de icke maskerade handlingarna framlades sent, vilket inte angetts i domen.

Åsidosättande av artikel 15.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Åsidosättande av principen att medborgarna i unionen ska ges tillgång till de handlingar som används av unionsorgan vid antagande av beslut.

Klaganden har vid ett stort antal tillfällen begärt att hon ska delges handlingarna rörande bildrättigheterna avseende det omtvistade fotografiet, men handlingarna har aldrig delgetts henne.

Bristande och otillräcklig bevisning innebärande bristande processledning i målet från tribunalens sida

De bevis som klaganden efterfrågat har inte ingetts och de som ingetts av kommissionen innehöll inte några styrkande uppgifter eftersom nästan alla uppgifter var maskerade.

Åsidosättande av principen om ett kontradiktoriskt förfarande och principen om processuell likställning

De handlingar som Europeiska kommissionen framlagt var maskerade och innehöll inte några styrkande uppgifter och omöjliggjorde helt att klaganden gjorde en kontradiktorisk analys. Klaganden anser därför att de inte kan betraktas som giltig bevisning och att tribunalen inte kan klassificera dem som styrkande uppgifter.

Felaktig bedömning av faktiska omständigheter (Distort of facts)

De maskerade handlingarna, som inte innehöll några styrkande uppgifter, föranledde tribunalen att anse att det påstådda tagandet av fotografierna i princip var lagligt. Klaganden kunde inte motbevisa detta antagande eftersom det inte återfanns några styrkande uppgifter i handlingarna. Uppgifterna i handlingarna hade maskerats med en felaktig tillämpning av de principer om skydd av uppgifter som följer av 1995 års direktiv⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EUT L 281, 23.11.1995, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa (Spanien) den 18 november 2015 – María Assumpció Martínez Roges mot José Antonio García Sánchez

(Mål C-609/15)

(2016/C 038/49)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Letrado de la Administración de Justicia, Titular de la Secretaría del Juzgado de Violencia sobre la mujer único de Terrassa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: María Assumpció Martínez Roges

Svarande: José Antonio García Sánchez

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 6.1 och 7.2 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾ och artiklarna 6.1 d, 11 och 12 i direktiv 2005/29/EG⁽²⁾ hinder för artiklarna 34 och 35 i lag 1/2000, eftersom de sistnämnda artiklarna innebär att det inte får göras en prövning ex officio av eventuella oskäliga avtalsvillkor eller otillbörliga affärsmetoder i de avtal som ingåtts mellan advokater och fysiska personer som handlar för ändamål som ligger utanför deras yrkesverksamhet?

- 2) Utgör artiklarna 6.1, 7.2 och punkt 1 q i bilagan i direktiv 93/13/EEG hinder för artiklarna 34 och 35 i lag 1/2000, eftersom de sistnämnda artiklarna innebär att det inte får ske bevisupptagning i det administrativa förfarandet för indrivning av arvodesanspråk vid prövningen av frågan?

- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).
- ⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, .2).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 23 november 2015 – Hummel Holding A/S mot Nike Inc. und Nike Retail B.V.

(Mål C-617/15)

(2016/C 038/50)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hummel Holding A/S

Motpart: Nike Inc. och Nike Retail B.V. Nike

Tolkningsfråga

Under vilka omständigheter ska ett dotterdotterbolag, vilket är en egen juridisk person med hemvist i unionen, till ett företag som inte själv har något säte i unionen, anses utgöra ett "driftställe" till företaget i den mening som avses i artikel 97.1 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EUT L 78, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Cour de cassation (Frankrike) den 23 november 2015 – Concurrence Sàrl mot Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

(Mål C-618/15)

(2016/C 038/51)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Concurrence Sàrl

Motpart: Samsung Electronics France SAS, Amazon Services Europe Sàrl

Tolkningsfråga

Ska artikel 5.3 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾, tolkas så, att en auktoriserad återförsäljare – vid påstående om att förbudet mot återförsäljning utanför ett selektivt distributionsnät och via en marknadsplats har åsidosatts genom att försäljningserbjudanden har lagts ut på internet genom olika webbplatser som används i olika medlemsstater – som anser sig ha lidit skada, har möjlighet att vid domstolen i det land i vilket försäljningserbjudandena på internet finns tillgängliga eller har varit tillgängliga kan väcka talan om att det otillåtna beteendet ska förbjudas, eller krävs det en annan anknytning?

⁽¹⁾ EGT L 12, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Förenade kungariket) den 24 november 2015 – The Trustees of the BT Pension Scheme mot
Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs**

(Mål C-628/15)

(2016/C 038/52)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Trustees of the BT Pension Scheme

Svarande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

- 1 Mot bakgrund av att EU-domstolen, i sitt svar på fråga 4 i dom av den 12 december 2006 i mål C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation v Commissioners of Inland Revenue*, REG I-11753, fann att artiklarna 43 och 56 i EG-fördraget (nu artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt) utgjorde hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken i landet hemmahörande bolag som till sina aktieägare lämnade utdelning härrörande från utländsk utdelning som de erhållit som gav dem rätt att välja att omfattas av ett system som gör det möjligt för dem att få den bolagsskatt som erlagts i förskott återbetalad, dock under förutsättning att dessa bolag erlägger nämnda skatt i förskott och att de därefter begär återbetalning av densamma, medan lagstiftningen inte innehåller några bestämmelser om skattetillgodohavande för deras aktieägare trots att dessa skulle ha haft rätt till ett sådant tillgodohavande om utdelningen hade lämnats av ett i landet hemmahörande bolag och utdelade medel hade härrört från inhemsk utdelning, ska några rättigheter enligt unionsrätten anses överföras på dessa aktieägare i sig – enligt artikel 63 FEUF eller enligt andra bestämmelser – i fall där dessa är mottagare av utdelning som valts att utdelas i enlighet med nämnda system och, i synnerhet, när aktieägaren är hemmahörande i samma medlemsstat som det bolag som lämnar utdelningen i fråga?
- 2 Om aktieägaren i fråga 1 inte själv har några rättigheter enligt artikel 63 FEUF, har aktieägaren då rätt att åberopa att bolaget som gjorde utbetalningen har åsidosatt dennes rättigheter enligt artiklarna 49 eller 63 FEUF?
- 3 Om svaret på fråga 1 eller fråga 2 är att aktieägare har rättigheter enligt eller kan åberopa unionsrätten, uppställs då enligt unionsrätten några krav i fråga om de rättsmedel som ska tillhandahållas till aktieägaren enligt nationell rätt?
- 4 Påverkas domstolens svar på ovanstående frågor av att
 - a) aktieägaren inte är skyldig att erlägga inkomstskatt i medlemsstaten på utdelning denne mottar, vilket i fråga om utdelning från ett inhemskt bolag utan tillämpning av ovanstående system innebär att det skattetillgodohavande som aktieägaren har rätt till enligt nationell rätt kan resultera i att medlemsstaten utbetalar ett skattetillgodohavande till aktieägaren,

- b) den nationella domstolen har funnit att det åsidosättande av unionsrätten som den nationella rätten utgör inte var tillräckligt allvarligt för att skadestånd skulle kunna utkrävas från medlemsstaten till förmån för det bolag som betalade utdelningen, enligt de principerna som fastställdes i de förenade målen C-46/93 och C-48/93, Brasserie du Pêcheur SA mot Förbundsrepubliken Tyskland och The Queen mot Secretary of State for Transport, ex parte Factortame Limited m.fl. REG 1996, I-1029, eller av att
- c) bolaget som betalar utdelning enligt ovanstående system i vissa men inte alla fall har höjt storleken på utdelningen som erlades till samtliga aktieägare för att tillhandahålla en kontantsumma som motsvarade det belopp som skulle ha tillkommit en skattebefriad aktieägare som erhöll utdelning som inte omfattades av systemet i fråga?

**Överklagande ingett den 24 november 2015 av den dom som tribunalen (andra avdelningen)
meddelade den 15 september 2015 i mål T-472/12, Novartis Europharm Ltd mot Europeiska
kommissionen**

(Mål C-629/15 P)

(2016/C 038/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Novartis Europharm Ltd (ombud: C. Schoonderbeek, advokat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Teva Pharma BV

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen (mål T-472/12) i vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring,
- om nödvändigt, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Novartis yrkade i mål T-472/12 att tribunalen skulle ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2012) 5894 final av den 16 augusti 2012 om godkännande för försäljning i enlighet med förordning (EG) nr 726/2004⁽¹⁾ av humanläkemedlet Zoledronic acid Teva Pharma – Zoledronsyra, eftersom detta beslut utgör ett åsidosättande av Novartis rätt till ensamrätt för läkemedlet Aclasta enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 2309/93⁽²⁾, jämförd med artikel 14.11 och artikel 89 i förordning (EG) nr 726/2006 och artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG⁽³⁾. I den överklagade domen ogillades talan.

Till stöd för sitt överklagande gör klaganden gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 6.1 i direktiv 2001/83, vilken föreskriver ett gemensamt godkännande för försäljning, och eftersom tribunalen inte lämnade någon tillräcklig motivering i den överklagade domen.

Klagaden hävdar härvidlag för det första att den överklagade domen baseras på en felaktig tolkning av ordalydelsen och syftet med artikel 6.1 i direktiv 2001/83 och av tillämpliga bestämmelser för att godkänna nya terapeutiska indikationer och på den felaktiga tankegången att klagandens tolkning av artikel 6.1 i direktiv 2001/83 skulle leda till manipulation och kringgående av skyddet och medföra att skyddet för referensläkemedel förlängs på obestämd tid.

Klaganden hävdar för det andra att tribunalens bedömning att artikel 6.1 i direktiv 2001/83 är tillämplig på Aclasta, då detta läkemedel skulle kunna ha godkänts som en ändring eller utvidgning av läkemedlet Zometa, strider mot rättsäkerhetsprincipen och skulle undergräva läkemedelsföretagens incitament att investera i forskning och utveckling av nya behandlingar och därför inte gynnar folkhälsan.

På grund av denna felaktiga tolkning av artikel 6.1 i direktiv 2001/83 kom tribunalen fram till att kommissionens genomförandebeslut inte utgjorde en överträdelse av Novaris skydd för Aclasta enligt artikel 13.4 i förordning nr 2309/93, jämförd med artikel 14.11 och artikel 89 i förordning nr 726/2004 och att kommissionens genomförandebeslut därför inte skulle ogiltigförklaras.

- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, s. 1)
- ⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2309/93 av den 22 juli 1993 om gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EGT L 214, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 14, s. 158)
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EUT L 311, s. 67)

Överklagande ingett den 24 november 2015 av Novartis Europharm Ltd av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 september 2015 i mål T-67/13, Novartis Europharm Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-630/15 P)

(2016/C 038/54)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Novartis Europharm Ltd (ombud: C. Schoonderbeek, avocate)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Hospira UK Ltd

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen i den del tribunalen ogillat talan om ogiltigförklaring i mål T-67/13, och
- om nödvändigt återförvisa målet till tribunalen samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Novartis yrkade i sin talan om ogiltigförklaring i mål T-67/13 att tribunalen skulle ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2012) 8605 final av den 19 november 2012 om att bevilja ett godkännande för försäljning enligt förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾ för humanläkemedlet "Zoledronic acid Hospira – zoledronic acid" på grund av att detta beslut strider mot Novartis exklusiva datarättigheter för bolagets läkemedel Aclasta enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 2309/93 ⁽²⁾, jämförd med artiklarna 14.11 och 89 i förordning (EG) nr 726/2004 och artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG ⁽³⁾. Talan om ogiltigförklaring ogillades i den överklagade domen.

Klaganden har till stöd för överklagandet hävdad att tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att göra en felaktig tolkning av artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG, vilket definierar begreppet övergripande godkännande för försäljning, och eftersom tribunalen inte lämnat en tillräcklig motivering till den överklagade domen.

Klaganden har i detta sammanhang hävdad att den överklagade domen bygger på en felaktig förståelse av lydelsen av och syftet med artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG och av de regler som gäller för godkännande av nya terapeutiska indikationer och på den felaktiga utgångspunkten att klagandens tolkning av artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG skulle underlätta manipulation och kringgående av dataskyddet samt leda till en obegränsad utvidgning av dataskyddet för referensläkemedel.

Klaganden gör vidare gällande att tribunalens slutsats att artikel 6.1 i direktiv 2001/83/EG är tillämplig på Aclasta, eftersom detta läkemedel hade kunnat godkännas som en ändring eller utvidgning av godkännandet för läkemedlet Zometa, strider mot rättssäkerhetsprincipen och skulle minska läkemedelsföretags vilja att investera i forskning och utveckling av nya behandlingar och således inte ligga i folkhälsans intresse.

Denna felaktiga tolkning av artikel 6.1 i direktiv 2001/83 har lett till att tribunalen inte insett att kommissionens genomförandebeslut strider mot Novartis rätt till dataskydd enligt artikel 13.4 i förordning 2309/93, jämförd med artiklarna 14.11 och 89 i förordning 726/2004, och att kommissionens genomförandebeslut således borde ha ogiltigförklarats.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2309/93 av den 22 juli 1993 om gemenskapsförfaranden för godkännande för försäljning av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EGT L 214, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 24, s. 158).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, s. 67).

Talan väckt den 2 december 2015 – Republiken Slovakien mot Europeiska unionens råd

(Mål C-643/15)

(2016/C 038/55)

Rättegångsspråk: slovakiska

Parter

Sökande: Republiken Slovakien (ombud: Republiken Slovakiens justitieministerium)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland,⁽¹⁾ och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har Republiken Slovakien anfört följande sex grunder:

1. Första grunden: åsidosättande av artikel 68 FEUF samt av artikel 13.2 FEU och principen om institutionell jämvikt

Rådet antog det angripna beslutet i strid med de föregående riktlinjerna från Europeiska rådet och därmed i strid med sitt mandat. Därigenom åsidosatte rådet artikel 68 FEUF samt artikel 13.2 FEU och principen om institutionell jämvikt.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 10.1 och 10.2 FEU, artikel 13.2 FEU, artikel 78.3 FEUF, artiklarna 3 och 4 i protokoll nr 1 och artiklarna 6 och 7 i protokoll nr 2, och åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, principen om representativ demokrati samt principen om institutionell jämvikt

En akt som det angripna beslutet kan inte antas med stöd av artikel 78.3 FEUF. Med hänsyn till dess innehåll har det angripna beslutet karaktären av en lagstiftningsakt. Beslutet borde därför ha antagits genom lagstiftningsförfarandet, vilket dock inte omfattas av artikel 78.3 FEUF. Genom att anta det angripna beslutet med stöd av artikel 78.3 FEUF åsidosatte rådet inte endast den bestämmelsen, utan inkräktade även på de rättigheter som tillkommer de nationella parlamenten och Europaparlamentet.

3. Tredje grunden: åsidosättande av väsentliga formföreskrifter för lagstiftningsförfarandet, och åsidosättande av artikel 10.1 och 10.2 FEU, artikel 13.2 FEU samt principerna om representativ demokrati, institutionell jämvikt och god förvaltning

Om domstolen, trots de argument som Republiken Slovakien anfört inom ramen för den andra grunden, skulle slå fast att det angripna beslutet antogs genom lagstiftningsförfarandet (vilket inte är fallet), gör Republiken Slovakien i andra hand gällande att rådet åsidosatte de väsentliga formföreskrifter som anges i artikel 16.8 FEU, artikel 15.2 FEUF, artikel 78.3 FEUF, artiklarna 3 och 4 i protokoll nr 1, artiklarna 6 och 7.1 och 7.2 i protokoll nr 2 samt även artikel 10.1 och 10.2 FEU, artikel 13.2 FEU och principerna om representativ demokrati, institutionell jämvikt och god förvaltning. I synnerhet åsidosattes kravet på att det ska råda offentlighet kring förhandlingarna och omröstningen i rådet, vilket således begränsade de nationella parlamentens möjlighet att delta i processen för att anta det angripna beslutet, och villkoret om att Europaparlamentet ska höras.

4. Fjärde grunden: åsidosättande av väsentliga formföreskrifter i artikel 78.3 FEUF och artikel 293 FEUF och åsidosättande av artikel 10.1 och 10.2 FEU, artikel 13.2 FEU samt principerna om representativ demokrati, institutionell jämvikt och god förvaltning

Innan rådet antog det angripna beslutet, gjorde det flera ändringar och tillägg till kommissionens förslag. Därigenom åsidosatte rådet väsentliga formföreskrifter i artikel 78.3 FEUF och artikel 293 FEUF, och artikel 10.1 och 10.2 FEU, artikel 13.2 FEU samt principerna om representativ demokrati, institutionell jämvikt och god förvaltning. Europaparlamentet hördes inte i vederbörlig ordning och rådet beslutade inte enhälligt om ändringarna och tilläggen till kommissionens förslag.

5. Femte grunden: åsidosättande av artikel 78.3 FEUF på grund av att villkoren för att tillämpa den bestämmelsen inte var uppfyllda

I andra hand – i förhållande till den andra grunden – gör Republiken Slovakien gällande att rådet åsidosatte artikel 78.3 FEUF på grund av att villkoren för att tillämpa den bestämmelsen inte var uppfyllda. Dessa villkor avser att de beslutade åtgärderna ska vara provisoriska och att det ska vara fråga om en nödsituation till följd av en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer.

6. Sjätte grunden: åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Det är uppenbart att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom det är uppenbart att beslutet varken är lämpligt eller nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet.

⁽¹⁾ EUT L 248, s. 80.

Talan väckt den 3 september 2015 – Ungern mot Europeiska unionens råd

(Mål C-647/15)

(2016/C 038/56)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Ungern (ombud: M. Z. Fehér)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland ⁽¹⁾ (nedan kallad det angripna beslutet),
- alternativt, om det första yrkandet inte befalls, ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det avser Ungern, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har Ungern anfört följande tio grunder:

1. Ungerns regering gör gällande att artikel 78.3 FEUF inte utgör en lämplig rättslig grund för det angripna beslutet. Artikel 78.3 FEUF ger inte rådet befogenhet att anta en lagstiftningsakt och därmed inte heller att besluta om de åtgärder som föreskrivs i beslutet, i synnerhet de som innebär ett bindande undantag från en lagstiftningsakt, i förevarande fall förordning nr 604/2013. ⁽²⁾ Med hänsyn till dess innehåll utgör det angripna beslutet en lagstiftningsakt, eftersom det föreskriver ett undantag från förordning nr 604/2013. Härav följer att beslutet inte kunde antas med stöd av artikel 78.3 FEUF. Den bestämmelsen ger nämligen endast rådet befogenhet att anta akter genom icke-lagstiftningsförfarandet, det vill säga icke-lagstiftningsakter. Om domstolen, trots det nyss anförda, ändå skulle anse att artikel 78.3 FEUF får användas som rättslig grund för en rättsakt som innebär ett undantag från en lagstiftningsakt, gör Ungerns regering gällande att nämnda undantag inte får vara av sådan art att det påverkar det väsentliga i denna lagstiftningsakt och medför att dess centrala bestämmelser blir verkninglösa, vilket är fallet med det angripna beslutet.
2. En åtgärd som ska gälla i 24 månader – och i vissa fall i 36 månader – och vars verkningar dessutom går utöver denna period är inte förenlig med begreppet ”provisoriska åtgärder” i den mening som avses i artikel 78.3 FEUF. Det angripna beslutet går utöver den befogenhet som rådet ges enligt artikel 78.3 FEUF, eftersom det i beslutet, vid fastställandet av hur länge det ska gälla, inte tas hänsyn till den tid som behövs för att anta en lagstiftningsakt med stöd av artikel 78.2 FEUF.
3. Rådet åsidosatte artikel 293.1 FEUF genom att anta det angripna beslutet, eftersom det frångick kommissionens förslag utan att ha uppnått enhällighet.

4. Genom det angripna beslutet införs ett undantag från en lagstiftningsakt. Med hänsyn till dess innehåll utgör dessutom beslutet självt en lagstiftningsakt. För att rådet skulle ha kunnat anta det angripna beslutet – om det antas att det var möjligt att göra detta med stöd av artikel 78.3 FEUF –, skulle rådet således ha behövt iaktta de nationella parlamentens rätt att yttra sig över lagstiftningsakter, vilken följer av protokoll 1 och 2 som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
5. Rådet gjorde väsentliga ändringar i texten till förslaget efter det att Europaparlamentet hade hörts. Trots detta hörde rådet inte Europaparlamentet på nytt.
6. Vid den tidpunkt då rådet antog det angripna beslutet fanns inte samtliga officiella språkversioner av förslaget till beslut tillgängliga.
7. Det angripna beslutet är rättsstridigt även på grund av att antagandet av det strider mot artikel 68 FEUF och slutsatserna från Europeiska rådets möte den 25 och 26 juni 2015.
8. Det angripna beslutet strider mot rättssäkerhetsprincipen och principen om tydlighet i lagstiftningen, eftersom det på flera punkter saknas information om hur dess bestämmelser ska tillämpas och vilket förhållande dessa bestämmelser ska ha med bestämmelserna i förordning nr 604/2013. Ett exempel på dessa oklara aspekter är frågan om tillämpning av processuella skyddsregler i samband med att beslutet om omplacering fattas. Ett annat är att det angripna beslutet inte klart anger vilka urvalskriterier som ska gälla vid omplacering, och definierar inte heller vilken ställning sökandena ska ha i omplaceringsmedlemsstaten. Det angripna beslutet strider mot Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning,⁽³⁾ eftersom det innebär att sökandena fräntas sin rätt att stanna kvar i den medlemsstat där de gett in sin ansökan och att sökandena kan omplaceras till en annan medlemsstat utan att det behöver visas att det finns ett materiellt samband mellan sökanden och omplaceringsmedlemsstaten.
9. Det angripna beslutet strider mot nödvändighetsprincipen och proportionalitetsprincipen. Med hänsyn till att Ungern, i motsats till vad som angavs i kommissionens ursprungliga förslag, enligt det angripna beslutet inte längre ingår bland de stödmottagande medlemsstaterna, är det inte motiverat att, såsom anges i beslutet, 120 000 sökande med behov av internationellt skydd ska omplaceras. Enligt det angripna beslutet ska någon omplacering inte ske från Ungern, och det ursprungligen föreslagna antalet 120 000 sökande har nu således blivit ett godtyckligt antal, som saknar samband med den situation som beskrevs i kommissionens förslag och som detta faktiskt försökte hitta en lösning på. Det är inte godtagbart – i synnerhet när det gäller en provisorisk åtgärd som vidtagits med stöd av artikel 78.3 FEUF – att det slutliga omplaceringsbeslutet beträffande ungefär hälften av de sökande som omfattas av beslutets tillämpningsområde är beroende av framtida händelser.
10. I andra hand gör Ungerns regering gällande att det angripna beslutet strider mot proportionalitetsprincipen vad beträffar Ungern, eftersom Ungern åläggs en obligatorisk kvot i egenskap av värdmedlemsstat, trots att det är allmänt känt att ett stort antal illegala migranter har rest in i Ungern och att ett stort antal ansökningar om internationellt skydd har gjorts där. Vad beträffar Ungern uppfyller inte det angripna beslutet villkoren i artikel 78.3 FEUF, eftersom villkoret i den bestämmelsen om att sådana åtgärder får vidtas till förmån för medlemsstater som försätts i en situation med plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer inte kan anses vara uppfyllt i fråga om en åtgärd som endast medför skyldigheter för en sådan medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT L 248, s. 80.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, s. 31).

⁽³⁾ Genèvekonventionen om flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, ändrad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967.

Talan väckt den 3 december 2015 – Republiken Österrike mot Förbundsrepubliken Tyskland**(Mål C-648/15)**

(2016/C 038/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland

Sökandens yrkanden

Talan enligt artikel 25.5 i avtalet mellan Republiken Österrike och Förbundsrepubliken Tyskland om undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och kapital (öBGBI III 182/2002, dBGBI II 2002, 735 och dBStBl I 2002, 584) (nedan kallat det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet), jämfört med artikel 273 FEUF, med anledning av skillnader i tolkning och tillämpning av artikel 11 i det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet.

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att inkomsterna från de i målet aktuella vinstandelsbevisen (*Genussscheinträge*) inte är att anse som krav på vinstandel i den mening som avses i artikel 11.2 i det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet; följaktligen är Österrike, såsom det land där Bank Austria har sitt säte, enligt artikel 11.1 i det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet ensamt behörigt att beskatta inkomster från sådana vinstandelsbevis,
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att inte beskatta Bank Austrias inkomster från de aktuella vinstandelsbevisen samt att återbetala den skatt som redan tagits ut på dessa inkomster, och
- förplikta Förbundsrepubliken Tyskland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Republiken Österrike invänder mot Förbundsrepubliken Tysklands definition av de aktuella inkomsterna såsom ränta med vinstandelsinslag i den mening som avses i artikel 11.2 i det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet. Avkastningen beräknas således i allmänhet endast utifrån en fast procentsats. Dock är avkastningens storlek beroende av den vinst som genereras, i och med att avkastningen villkoras av att en minsta nettovinst måste genereras.

Till skillnad mot vad som gjorts gällande av Förbundsrepubliken Tyskland, anser Republiken Österrike att de aktuella vinstandelsbevisen ska bedömas endast på grundval av räntan från en fast procentsats av bevisens nominella värde. Vedertaget språkbruk ger vid handen att det är denna tolkning som är den riktiga; denna tolkning bekräftas också vid en jämförelse med de finansiella instrument som såsom exempel anges i artikel 11.2 i det tysk-österrikiska dubbelbeskattningsavtalet.

I förevarande fall beviljar borgenären således gäldenären endast ett anstånd med betalningen, eftersom ett vinstandelsbevis under sin löptid endast innebär en rätt att göra betalningen vid ett senare tillfälle. Vinstandelsbevis är således överlåtbara värdepapper med fast ränta vilka är förenade med en viss risk.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 21 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från l'Oberlandesgericht Düsseldorf – Tyskland) – Colena AG mot Deiters GmbH

(Mål C-78/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/58)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 171, 26.5.2015.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 oktober 2015 (begäran om förhandsavgörande från Korkein oikeus – Finland) – TrustBuddy AB mot Lauri Pihlajaniemi

(Mål C-311/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/59)

Rättegångsspråk: finska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 7.9.2015.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 december 2015 – Grekland och Ellinikos Chrysos mot kommissionen

(Mål T-233/11 och T-262/11) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Gruvindustrin — Det statliga stöd som Grekland har genomfört till förmån för gruvföretaget Ellinikos Chrysos — Avtal om överlåtelse av en gruva till ett lägre pris än marknadsvärdet och skattebefrielse för denna överlåtelse — Beslut att stödåtgärderna är rättsstridiga och att motsvarande belopp ska återkrävas — Begreppet fördel — ”Privat investerare”-kriteriet)

(2016/C 038/60)

Rättegångsspråk: grekiska och engelska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: P. Mylonopoulos, V. Asimakopoulos, G. Kanellopoulos och A. Iosifidou) (mål T-233/11) och Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou (Kifissia, Grekland) (ombud: inledningsvis K. Adamantopoulos, E. Petritsi, E. Trova och P. Skouris, därefter advokaterna K. Adamantopoulos, E. Trova, P. Skouris och E. Roussou) (mål T-262/11)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: É. Gippini Fournier och D. Triantafyllou)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2011/452/EU av den 23 februari 2011 om det statliga stöd C 48/08 (f.d. NN 61/08) som Grekland har genomfört till förmån för Ellinikos [Chrysos AE] (EUT, L 193, s. 27).

Domslut

- 1) Målen T-233/11 och T-262/11 förenas vad gäller domen.
- 2) Talan ogillas i båda målen.
- 3) I mål T-233/11 ska Republiken Grekland bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 4) I mål T-262/11 ska Ellinikos Chrysos AE Metalleion kai Viomichanias Chrysou bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 204, 9.7.2011.

Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Belgien mot kommissionen

(Mål T-563/13) ⁽¹⁾

(EGFJ — Utgifter som undantas från finansiering — Utgifter som Belgien haft — Frukt och grönsaker — Motiveringsskyldighet — Villkor för erkännande av en producentorganisation — En producentorganisations utkontraktering av kärnverksamhet — Belopp som ska undantas — Proportionalitet)

(2016/C 038/61)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux och M. Jacob, biträdda av advokaterna F. Tuytschaever och M. Varga)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Kranenborg och P. Rossi)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2013/433/EU av den 13 augusti 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 219, s. 49), såvitt rör utgifter som burits av Konungariket Belgien, eller, under alla omständigheter, en begränsning av det belopp som ska undantas från finansiering.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 367, 14.12.2013.

Tribunalens dom av den 15 december 2015 – LTJ Diffusion mot harmoniseringskontoret – Arthur et Aston (ARTHUR & ASTON)

(Mål T-83/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering av ordmärket ARTHUR & ASTON — Äldre nationella figurmärket Arthur — Verkligt bruk av varumärket föreligger inte — Artikel 15.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig åt genom element som förändrar särskiljningsförmågan)

(2016/C 038/62)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Klagande: LTJ Diffusion (Colombes, Frankrike) (ombud: inledningsvis advokaten S. Lederman, därefter advokaten F. Fajgenbaum)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: V. Melgar)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Arthur et Aston SAS (Giberville, Frankrike) (ombud: advokaten N. Boespflug)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets första överklagandenämnd den 2 december 2013 (ärende R 1963/2012-1) om ett invändningsförfarande mellan LTJ Diffusion och Arthur et Aston SAS.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*

2) *LTJ Diffusion* ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 112, 14.4.2014.

Tribunalens dom av den 11 december 2015 – Finland mot kommissionen

(Mål T-124/14) ⁽¹⁾

(EJFLU — Utgifter som undantagits från finansiering — Landsbygdsutveckling — Finansiell korrigerings genom engångsbelopp — Stödberrättigande utgifter för köp av maskineri och utrustning i andra hand — Undantag för mikroföretag samt små och medelstora företag — Artikel 55.1 i förordning (EG) nr 1974/2006)

(2016/C 038/63)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Republiken Finland (ombud: J. Heliskoski och S. Hartikainen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Aalto, J. Aquilina, P. Rossi och T. Sevón)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2013/763/EU av den 12 december 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 338, s. 81), i den del beslutet innebär att vissa utgifter, till ett belopp om 927 827,58 euro, som verkställts av Republiken Finland undantas från EU-finansiering inom ramen för EJFLU på grund av att de inte överensstämmer med unionsbestämmelserna.

Domslut

1) Kommissionens genomförandebeslut 2013/763/EU av den 12 december 2013 om undantagande från EU-finansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGF) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ogiltigförklaras, i den del beslutet innebär att vissa utgifter, till ett belopp om 927 827,58 euro, som verkställts av Republiken Finland undantas från EU-finansiering inom ramen för EJFLU på grund av att de inte överensstämmer med unionsbestämmelserna.

2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 142, 12.5.2014.

Tribunalens dom av den 9 december 2015 – Comercializadora Eloro mot harmoniseringskontoret – Zumex Group (zumex)

(Mål T-354/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ZUMEX — Äldre nationella ordmärket JUMEX — Det äldre varumärket har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 038/64)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Mexiko) (ombud: advokaten J. de Castro Hermida)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Zumex Group, SA (Moncada, Spanien) (ombud: advokaten M. C. March Cabrelles)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets första överklagandenämnd den 13 februari 2014 (ärende R 391/2012-1) om ett invändningsförfarande mellan Comercializadora Eloro, SA och Zumex Group, SA.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Comercializadora Eloro, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 253, 4.8.2014.

Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Fútbol Club Barcelona mot harmoniseringskontoret (Återgivning av en vapensköld)

(Mål T-615/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett figurmärke som återger en vapensköld — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Särskiljningsförmåga har inte förvärvats till följd av användning — Artikel 7.3 i förordning nr 207/2009)

(2016/C 038/65)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som harmoniseringskontorets första överklagandenämnd meddelade den 23 maj 2014 (ärende R 2500/2013-1), angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ett figurmärke som återger en vapensköld.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Fútbol Club Barcelona ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 372, 20.10.2014.

Tribunalens dom av den 10 december 2015 – Sony Computer Entertainment Europe mot harmoniseringskontoret – Marpefa (Vieta)

(Mål T-690/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Upphävandeförfarande — Gemenskapsfigurmärket Vieta — Verkligt bruk av varumärket — Användningens beskaffenhet — Artikel 15.1 och artikel 51.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Form som skiljer sig i detaljer vilka inte förändrar särskiljningsförmågan — Bevis på användning för de registrerade varorna)

(2016/C 038/66)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaten S. Malynicz)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Marpefa, SL (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten I. Barroso Sánchez-Lafuente)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets andra överklagandenämnd den 2 juli 2014 (ärende R 2100/2013-2) om ett upphävandeförfarande mellan Sony Computer Entertainment Europe Ltd och Marpefa, SL.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av andra överklagandenämnden vid Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret) den 2 juli 2014 (ärende R 2100/2013-2) ogiltigförklaras i den mån överklagandenämnden avslag överklagandet av annulleringsenhetens beslut att avslå ansökan om upphävande av gemenskapsfigurmärket Vieta för "apparater för återgivning av ljud och bild".
- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 431, 1.12.2014.

Tribunalens dom av den 11 december 2015 – Hikari Miso mot harmoniseringskontoret – Nishimoto Trading (Hikari)

(Mål T-751/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om gemenskapsordmärket Hikari — Äldre nationellt ordmärke HIKARI — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 038/67)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Hikari Miso Co. Ltd (Simosuwa-machi, Japan) (ombud: D. McFarland, barrister)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: H. O'Neill)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Nishimoto Trading Co. Ltd (Santa Fe Springs, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: G. Pritchard, barrister)

Saken

Överklagande av det beslut som fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret meddelade den 8 september 2014 (ärende R 2394/2013-4) angående ett invändningsförfarande mellan Nishimoto Trading Co. Ltd och Hikari Miso Co. Ltd.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Hikari Miso Co. Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 7, 12.1.2015.

Tribunalens beslut av den 1 december 2015 – REWE-Zentral mot harmoniseringskontoret – Planet GDZ (PRO PLANET)

(Mål T-373/12) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändning — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 038/68)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Kinkeldey och A. Bognár, därefter M. Kinkeldey och C. Schmitt)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Planet GDZ AG (Tagelswangen, Schweiz) (ombud: inledningsvis advokaterna M. Nentwig och G. M. Becker, därefter M. Nentwig)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets första överklagandenämnd den 14 juni 2012 (ärende R 1350/2011-1) om ett invändningsförfarande mellan Planet GDZ AG och REWE-Zentral AG

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) REWE-Zentral AG och Planet GDZ AG ska bära sina egna rättegångskostnader, och var och en ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)(harmoniseringskontoret).

⁽¹⁾ EUT C 319, 20.10.2012.

**Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – Gmina Miasto Gdynia och
Port Lotniczy Gdynia Kosakowo mot kommissionen**

(Mål T-215/14) ⁽¹⁾

*(Talan om ogiltigförklaring — Den angripna handlingen har ersatts under förfarandets gång — Justering
av yrkanden — Parallell talan mot det nya beslutet — Anledning saknas att döma i saken)*

(2016/C 038/69)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Gmina Miasto Gdynia (Gdynia, Polen) (ombud: advokaterna T. Koncewicz och K. Gruszecka-Spychała) och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. z o.o. (Gdynia) (ombud: inledningsvis advokaterna T. Koncewicz och K. Gruszecka-Spychała, därefter advokaten P. Rosiak)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan, S. Noë och A. Stobiecka-Kuik)

Part som har intervenerat till stöd för sökandena: Republiken Polen (ombud: B. Majczynya)

Saken

Inledningsvis talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2014) 759 final av den 11 februari 2014 avseende statligt stöd SA. 35388 (2013/C) (f.d. 2013/NN och f.d. 2012/N) – Polen – Upprättande av flygplatsen Gdynia-Kosakowo (EUT L 357, s. 51) och därefter talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut (EU) 2015/1586 av den 26 februari 2015 om åtgärd SA.35388 (13/C) (f.d. 13/NN och f.d. 12/N) – Polen – Upprättandet av Gdynia-Kosakowo flygplats (EUT L 250, s. 165), som ersatte beslut 2014/883.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Gmina Miasto Gdynia et Port Lotniczy Gdynia Kosakowo sp. Z o.o. för deras rättegångskostnader i huvudförandet.
- 3) Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia Kosakowo ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionen för dess rättegångskostnader i det interimistiska förandet.
- 4) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 175, 10.6.2014.

Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – Gmina Kosakowo mot kommissionen

(Mål T-217/14) ⁽¹⁾

*(Talan om ogiltigförklaring — Den angripna handlingen har ersatts under förfarandets gång —
Anledning saknas att döma i saken)*

(2016/C 038/70)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Gmina Kosakowo (Kosakowo, Polen) (ombud: advokat M. Leśny)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: D. Grespan, S. Noë och A. Stobiecka-Kuik)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2014) 759 final av den 11 februari 2014 avseende statligt stöd SA. 35388 (2013/C) (f.d. 2013/NN och f.d. 2012/N) – Polen – Upprättande av flygplatsen Gdynia-Kosakowo (EUT L 357, s. 51).

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Gmina Kosakowo för dess rättegångskostnader i huvudförandet.
- 3) Gmina Kosakowo ska bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionen för dess rättegångskostnader i det interimistiska förandet.
- 4) Republiken Polen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 202, 30.6.2014.

Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – GreenPack mot harmoniseringskontoret (greenpack)

(Mål T-513/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Avslag på registreringsansökan — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 038/71)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: GreenPack GmbH (Berlin, Allemagne) (ombud: inledningsvis advokaterna P. Ruess et A. Doepner-Thiele, därefter advokaten C. Glasemann)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: inledningsvis G. Schneider, därefter G. Schneider och D. Botis)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets första överklagandenämnd den 29 april 2014 (ärende R 2324/2013-1) om en ansökan om registrering av ordmärket greenpack och gemenskapsvarumärke.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) GreenPack GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.

Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – EREF mot kommissionen(Mål T-694/14) ⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020 — Förening — Avsaknad av direkt påverkan av medlemmarna — Avvisning)**

(2016/C 038/72)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Renewable Energies Federation (EREF) (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten U. Prall)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, K. Herrmann och R. Sauer)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens meddelande av den 28 juni 2014 med rubriken ”Riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd och energi för 2014–2020” (EUT C 200, s. 1), i den del det rör kriterierna för bedömning av huruvida stöd till förmån för energi som produceras från förnybara källor är förenliga med den inre marknaden.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *European Renewable Energies Federation (EREF) ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 409, 17.11.2014.

Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Actega Terra mot harmoniseringskontoret – Heidelberg Druckmaschinen (FoodSafe)(Mål T-766/14) ⁽¹⁾**(Gemenskapsvarumärke — Ogiltighetsförfarande — Gemenskapsordmärket FoodSafe — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)**

(2016/C 038/73)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Actega Terra GmbH (Lehrte, Tyskland) (ombud: advokaten C. Onken)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: A. Schifko)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Heidelberg Druckmaschinen AG (Heidelberg, Tyskland) (ombud: advokaten I. Lins)

Saken

Talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns fjärde överklagandenämnd den 8 september 2014 (ärende R 2440/2013 4) om ett ogiltighetsförfarande mellan Heidelberg Druckmaschinen AG och Actega Terra GmbH.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Actega Terra GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Tribunalens beslut av den 27 november 2015 – Italien mot kommissionen

(Mål T-809/14) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Språkregler — Meddelande om en ledig tjänst som direktör för Översättningscentrum för Europeiska unionens organ — Språkkrav vid ansökan via internet — Påstådd skillnad jämfört med meddelandet om den lediga tjänsten i Officiella tidningen — Skrivelse från kommissionen efter det att ansökningsförfarandet avslutats — Avvisning)

(2016/C 038/74)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, biträdd av P. Gentili, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och G. Gattinara)

Saken

Begäran om ogiltigförklaring av ett påstått beslut av kommissionen i en skrivelse av den 2 oktober 2014, riktat från generaldirektören för kommissionens generaldirektorat "Personal och säkerhet" till generaldirektören för Europeiska unionen vid det italienska utrikesministeriet.

Avgörande

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Republiken Italien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 46, 9.2.2015.

Tribunalens beslut av den 1 december 2015 – Banco Espírito Santo mot kommissionen

(Mål T-814/14) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stöd — Stöd från de portugisiska myndigheterna för avveckling av banken Banco Espírito Santo, SA — Inrättande av en så kallad brobank — Beslut om att inte göra invändningar — Åtaganden från de portugisiska myndigheternas sida — Kontrollen av att åtagandena uppfylls utförs av en särskilt utsedd förvaltare — Förvaltaren avlönas av avvecklingsbanken — Talan om delvis ogiltigförklaring — Avvisning)

(2016/C 038/75)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Banco Espírito Santo, SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaterna M. Gorjão-Henriques och L. Bordalo e Sá)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, M. França och P.-J. Loewenthal)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av punkterna 9 och 18 i bilaga II till kommissionens beslut C (2014) 5682 final av den 3 augusti 2014, statligt stöd nr SA.39250 (2014/N) – Portugal, Avveckling av Banco Espírito Santo, S.A., i den utsträckning som sökanden däri åläggs, eller kan anses åläggas, betalningsansvaret för arvodet och andra kostnader för den förvaltare som utsetts att kontrollera att Republiken Portugal uppfyller sina åtaganden.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det saknas anledning att pröva Republiken Portugals interventionsansökan.*
- 3) *Banco Espírito Santo, SA ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *Banco Espírito Santo, SA, Europeiska kommissionen och Republiken Portugal ska var och en bära sina rättegångskostnader i den del de hänför sig till interventionsansökan.*

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

Tribunalens beslut av den 30 november 2015 – August Brötje mot harmoniseringsbyrån (HydroComfort)

(Mål T-845/14) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket
HydroComfort — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga — Artikel 7.1 c i förordning (EG)
nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2016/C 038/76)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: August Brötje GmbH (Rastede, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Pietzcker och C. Spintig)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: W. Schramek, D. Walicka och A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av harmoniseringskontorets femte överklagandenämnd den 23 oktober 2014 (ärende R 1302/2014-5) om en ansökan om registrering av ordkännetecknet HydroComfort som gemenskapsvarumärke.

Avgörande

- 1) *Överklagandet ogillas.*

2) August Brötje GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 89, 16.3.2015.

**Tribunalens beslut av den 2 december 2015 – Novartis. mot harmoniseringskontoret– Mabxience
(HERTIXAN)**

(Mål T-41/15) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av registreringsansökan — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 038/77)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ombud: advokaten M. Douglas)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: S. Palmero Cabezas)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Mabxience SA (Montevideo, Uruguay)

Saken

Talan mot det beslut som första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret meddelade den 31 oktober 2014 i ärende R 2550/2013-1, angående ett invändningsförfarande mellan Novartis och Mabxience SA.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Novartis AG förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 107 av den 30.3.2015.

Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Slovenien mot kommissionen

(Mål T-118/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — EUGFJ — Garantisektionen — EGFJ och EJFLU — Frist för att väcka talan — Tidpunkt när fristen börjar löpa — Talan har väckts för sent — Avvisning)

(2016/C 038/78)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Sökande: Republiken Slovenien (ombud: L. Bembič)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Rous Demiri och D. Triantafyllou)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut 2014/950/EU av den 19 december 2014 om undantagande av vissa betalningar från EU-finansiering som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 369, s. 71), då vissa betalningar som verkställts av Republiken Slovenien undantogs från EU-finansiering genom detta beslut.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Anledning saknas att pröva de interventionsansökningar som ingetts av Republiken Italien, Republiken Frankrike och Ungern.*
- 3) *Republiken Slovenien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *Republiken Slovenien, kommissionen, Republiken Italien, Republiken Frankrike och Ungern ska bära sina rättegångskostnader respektive kostnaderna för interventionsansökningarna.*

⁽¹⁾ EUT C 146, 4.5.2015.

Tribunalens beslut av den 20 november 2015 – Zitro IP mot harmoniseringskontoret (WORLD OF BINGO)

(Mål T-202/15) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket WORLD OF BINGO — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2016/C 038/79)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: V. Melgar och J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelats av harmoniseringskontorets fjärde överklagandenämnd den 23 februari 2015 (ärende R 1899/2014-4) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket WORLD OF BINGO.

Avgörande

- 1) *Överklagandet ogillas.*
- 2) *Zitro IP Sàrl ska ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EUT C 198, 15.6.2015.

Tribunalens beslut av den 20 november 2015 – Zitro IP mot harmoniseringskontoret (WORLD OF BINGO)

(Mål T-203/15) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket WORLD OF BINGO — Absolut registreringshinder — Beskrivande karaktär — Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 207/2009 — Uppenbart att överklagandet helt saknar rättslig grund)

(2016/C 038/80)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Rättegångsdeltagare

Klagande: Zitro IP Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten A. Canela Giménez)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: V. Melgar och J. Crespo Carrillo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelats av harmoniseringskontorets fjärde överklagandenämnd den 23 februari 2015 (ärende R 1900/2014-4) angående en ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket WORLD OF BINGO.

Avgörande

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Zitro IP Sàrl ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 198, 15.6.2015.

Tribunalens beslut av den 2 december 2015 – Lidl Stiftung mot harmoniseringskontoret – toom Baumarkt (Super-Samstag)

(Mål T-213/15) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Ansökan om ogiltighetsförklaring — Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 038/81)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Wolter och A.C. Berger)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: H.P. Kunz)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: toom Baumarkt GmbH (Köln, Tyskland) (ombud: advokaterna M. Kinkeldey, S. Brandstätter och J. Rosenhäger)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 16 februari 2015 (ärende R 657/2014-5), angående ett ogiltighetsförfarande mellan toom Baumarkt GmbH och Lidl Stiftung & Co. KG.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Lidl Stiftung & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 205, 22.6.2015.

Tribunalens beslut av den 17 november 2015 – Certuss Dampfautomaten mot harmoniseringskontoret – Universal for Engineering Industries (Universal 1800 TC)

(Mål T-329/15) (¹)

(Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)

(2016/C 038/82)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG (Krefeld, Tyskland) (ombud: advokaten J. Sroka)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: D. Botis)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Universal for Engineering Industries SAE (Giza, Egypten)

Saken

Talan mot beslut fattat av harmoniseringskontorets andra överklagandenämnd den 9 april 2015 (ärende R 1303/2014-2), om ett invändningsförfarande mellan Universal for Engineering Industries SAE och Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Certuss Dampfautomaten GmbH & Co. KG ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) haft för förfarandet.

(¹) EUT C 279, 24.8.2015.

Beslut meddelat av tribunalens ordförande den 10 december 2015 – GGP Italy mot kommissionen

(Mål T-474/15 R)

(Interimistiskt förfarande — Direktiv 2006/42/EG — Skydd för konsumenters och arbetstagares hälsa och säkerhet i samband med användning av maskiner — Förbud mot en typ av gräsklippare införd av de lettiska myndigheterna — Beslut av kommissionen att förklara denna åtgärd motiverad — Ansökan om uppskov med verkställigheten — Situation som ställer krav på skyndsamhet föreligger inte

(2016/C 038/83)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Global Garden Products Italy SpA (GGP Italy) (Castelfranco Veneto, Italien) (ombud: advokaterna A. Villani, L. D'Amario och M. Caccialanza)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braga da Cruz och L. Cappelletti)

Saken

Ansökan om uppskov med verkställigheten av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2015/902 av den 10 juni 2015 om en åtgärd som Lettland vidtagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG för att förbjuda utsläppande på marknaden av en gräsklippare som tillverkats av GGP Italy SpA (EUT L 147, s. 22).

Avgörande

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader meddelas senare.*

Överklagande ingett den 6 oktober 2015 – Flamagas mot harmoniseringskontoret – MatMind (CLIPPER)

(Mål T-580/15)

(2016/C 038/84)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Flamagas, SA (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaterna I. Valdelomar Serrano, G. Hinarejos Mulliez och D. Gabarre Armengol)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: MatMind Srl (Formello, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Tredimensionellt gemenskapsvarumärke (Formen på en tändare innehållande ordelementet "CLIPPER")
– Gemenskapsvarumärke nr 4 758 652

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 30 juli 2015 i ärende R 924/2013-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa annulleringsenhetens beslut av den 22 mars 2013 i ogiltighetsförfarande nr C 5642 mot registrering av gemenskapsvarumärke nr 4 758 652,
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 a i förordning nr 207/2009.

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 7.1 e ii i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 27 oktober 2015 – Yieh United Steel mot kommissionen

(Mål T-607/15)

(2016/C 038/85)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Yieh United Steel Corp. (Kaohsiung City, Taiwan) (ombud: advokat D. Luff)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 och 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan ⁽¹⁾ (den angripna förordningen eller den slutgiltiga tullförordningen), i den del den rör sökanden, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: domstolen är behörig att granska artikel 1 och 2

- Domstolen är behörig att granska artikel 1 och 2 i den angripna förordningen samt deras förenlighet med grundförordningen och allmänna unionsrättsliga principer.

2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 2.5 i grundförordningen

- Kommissionen åsidosatte artikel 2.5 i grundförordningen genom att den felaktigt underlät att beakta sökandens metoder för kostnadsfördelning, vilka sökanden tidigare använt sig av och som överensstämmer med internationellt vedertagen redovisningssed. Genom detta åsidosättande nekade kommissionen felaktigt sökanden att göra avdrag för metallskrot från produktionskostnaden för den aktuella produkten, och fastställde därigenom ett onaturligt högt normalvärde i strid med artikel 2.3 i grundförordningen.

3. Tredje grunden: åsidosättande av artikel 2.1 i grundförordningen

- Kommissionen åsidosatte artikel 2.1 i grundförordningen genom att den felaktigt bortsåg från försäljning av den aktuella produkten vid normal handel med en oberoende inhemsk kund för att fastställa normalvärdet. Kommissionen gav inte en tillräcklig motivering för detta bortseende. Under antagande att det enda skälet härför var det faktum att de sålda produkterna exporterades efter försäljningen (utan sökandens vetskap härom), är det rekvisit kommissionen tillämpat olagligt. Kommissionen skulle ha beaktat sökandens avsikt angående försäljningens slutliga destination vid tidpunkten för försäljningen. Kommissionen åsidosatte således artikel 2.2 i grundförordningen genom att bortse från inhemsk försäljning endast på grund av att produkterna exporterades av en oberoende kund efter försäljningen.

⁽¹⁾ EUT 2015 L 224, s. 10

**Överklagande ingett den 29 oktober 2015 – Azur Space Solar Power mot harmoniseringskontoret
(Återgivning av en svart linje)**

(Mål T-614/15)

(2016/C 038/86)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Azur Space Solar Power GmbH (Heilbronn, Tyskland) (ombud: advokat J. Nicodemus)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av figurmärket (återgivning av en svart linje) – Registreringsansökan nr 1 201 652

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 2 september 2015 i ärende R 3233/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 23 november 2015 – E-Control mot ACER

(Mål T-671/15)

(2016/C 038/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wien, Österrike) (ombud: advokaten F. Schuhmacher)

Svarande: Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det yttrande nr 09/2015 av den 23 september 2015 som Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter avgav avseende de nationella tillsynsmyndigheternas beslut att godkänna metoderna för tilldelning av gränsöverskridande överföringskapacitet i regionen Centrala Östeuropa förenlighet med förordning (EG) nr 714/2009 och med riktlinjerna för hantering och tilldelning av tillgänglig överföringskapacitet mellan nationella system i bilaga 1 till denna, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Den första grunden avser åsidosättande av regler för förfarandet, särskilt att förfaranderegler saknas, åsidosättande av rätten att få tillgång till akten, åsidosättande av rätten att bli hörd samt avsaknad av vederbörlig motivering.
2. Den andra grunden avser avsaknad av laglig grund för de förslagna åtgärderna, då Acer inte har följt det förfarande som föreskrivs i artikel 8 i förordning (EG) nr 713/2009 utan istället grundat sitt yttrande på artikel 7.4 i förordning (EG) nr 713/2009, och således överskridit sina befogenheter enligt artikel 7.4 i förordning (EG) nr 713/2009 och agerat *ultra vires*.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av förordning (EG) nr 713/2009, genom att Acers slutsats att strukturell överbelastning råder på den tysk-österrikiska gränsen inte stöds av fakta och inte är förenlig med definitionen av överbelastning. I yttrandet saknas vidare en konsekvensbedömning och en grundlig bedömning av alternativa lösningar. Det förfarande för kapacitetstilldelning som beskrivs i yttrandet är slutligen varken en lämplig eller proportionell bot för de problem som identifierats i yttrandet.
4. Den fjärde grunden avser åsidosättande av kommissionens förordning (EG) nr 1222/2015 (riktlinjer för kapacitetstilldelning och hantering av överbelastning), såvitt det i yttrandet bortses från bindande delar av och förfaranderegler i dessa riktlinjer, vilka trädde i kraft innan yttrandet antogs.
5. Den femte grunden avser åsidosättande av artikel 101 FEUF och artikel 102 FEUF, i förening med artikel 4.3 FEU, eftersom yttrandet innebär ett åsidosättande av grundläggande principer i den europeiska inre energimarknaden, genom att de nationella tillsynsmyndigheterna och de systemansvariga åläggs att på ett konstlat sätt dela den integrerade energimarknaden mellan Österrike och Tyskland.
6. Den sjätte grunden avser åsidosättande av artikel 34 FEUF och artikel 35 FEUF genom att regleringsåtgärden innebär att konstlade handelshinder införs mellan medlemsstaterna, i strid med den grundläggande principen om fri rörlighet för varor i den mening som avses i artikel 34 FEUF och artikel 35 FEUF.

Talan väckt den 20 november 2015 – Shanxi Taigang Stainless Steel mot kommissionen

(Mål T-675/15)

(2016/C 038/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (Taiyuan, Kina) (ombud: F. Carlin, Barrister, och juristen N. Niejahr)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1429 av den 26 augusti 2015 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av kallvalsade platta produkter av rostfritt stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och Taiwan (EUT L 224, s. 10), i den del den innebär att sökanden åläggs antidumpningstull på export och att det tas ut preliminär tull på sådan export, och
- förplikta kommissionen att bära sina rättegångskostnader och att ersätta sökandens rättegångskostnader i detta mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det görs i första hand gällande att kommissionen åsidosatte artikel 2.7 a andra stycket i kommissionens förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ (grundförordningen) genom att i detta fall välja ut Amerikas förenta stater (US) som ett lämpligt tredjeland. Valet grundades på en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2.7 a andra stycket i grundförordningen samt en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Det hävdas i andra hand att kommissionen gjorde en uppenbart felaktig tillämpning av artikel 2.7 a i grundförordningen genom att underlåta att göra vissa erforderliga justeringar av normalvärdet trots att Förenta staterna hade valts som det jämförbara landet.
2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 2.10 i grundförordningen genom att underlåta att göra erforderliga justeringar för de interna transportkostnader som en amerikansk exporterande producent har, i enlighet med punkt k i denna bestämmelse.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 3.2, 3.6 och 3.7 i grundförordningen. Kommissionens undersökning av vissa faktorer avseende skada och vållande företogs genom en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och/eller med åsidosättande av kommissionens skyldighet att pröva uppgifter med omsorg och på ett opartiskt sätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, s. 51).

Överklagande ingett den 20 november 2015 – Les Éclaires mot harmoniseringskontoret – L'éclaireur International (L'ECLAIREUR)

(Mål T-680/15)

(2016/C 038/89)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Les Éclaires GmbH (Nürnberg, Tyskland) (ombud: advokaten S. Bund)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: L'éclaireur International (Luxemburg, Luxemburg)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket "LECLAIREUR" – Gemenskapsvarumärke nr 3 494 028

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 3 september 2015 i ärende R 2266/2014-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 15.1 i förordning nr 207/2009.

- Åsidosättande av artikel 51.1 a i förordning nr 207/2009.
- Riktlinjerna för harmoniseringskontorets handläggning av ärenden (del C, avsnitt 6) har inte följts.

Överklagande ingett den 20 november 2015 – Environmental Manufacturing mot harmoniseringskontoret – Société Elmar Wolf (Återgivning av ett varghuvud)

(Mål T-681/15)

(2016/C 038/90)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Environmental Manufacturing LLP (Stowmarket, Förenade kungariket) (ombud: S. Malynicz, Barrister)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Société Elmar Wolf SA (Wissembourg, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmarke (återgivning av ett varghuvud) Registreringsansökan nr 4 971 511

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 3 september 2015 i ärende R 1252/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 26 november 2015 – Sulayr Global Service mot harmoniseringskontoret – Sulayr Calidad (sulayr GLOBAL SERVICE)

(Mål T-685/15)

(2016/C 038/91)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Sulayr Global Service, SL (Valle del Zalabi, Spanien) (ombud: advokaterna P. López Ronda, G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal och E. Armero Lavie)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Sulayr Calidad, SL (Granada, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurärke innehållande ordelementet ordelementen "sulayr GLOBAL SERVICE" – Gemenskapsvarumärke nr 11 960 515

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 23 september 2015 i ärende R 149/2015-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den del det slås fast att de sökta tjänsterna i klass 40 och de tjänster som omfattas av det äldre varumärket i klass 42 liknar varandra och att det därför föreligger risk för förväxling, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 60 i förordning nr 207/2009 och regel 49.1 i förordning nr 2868/95.
- Åsidosättande av artikel 75 i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 27 november 2015 – Clover Canyon mot harmoniseringskontoret – Kaipa Sportswear (CLOVER CANYON)

(Mål T-693/15)

(2016/C 038/92)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Clover Canyon, Inc. (Los Angeles, Förenta staterna) (ombud: advokaten T. Schmitz)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Kaipa Sportswear GmbH (Heilbronn, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Internationell registrering som designerar Europeiska unionen av ordmärket CLOVER CANYON – Registreringsansökan nr 1 120 485

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 4 augusti 2015 i ärende R 3018/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna inklusive kostnaderna för överklagandet, eller
- förplikta motparten vid överklagandenämnden att ersätta kostnaderna för förfarandet vid överklagandenämnden inklusive kostnaderna för överklagandet.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 november 2015 – Micula mot kommissionen

(Mål T-694/15)

(2016/C 038/93)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ioan Micula (Oradea, Rumänien) (ombud: advokat K. Struckmann, barrister G. Forwood och solicitor A. Kadri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) 2015/1470 av den 30 mars 2015 om statligt stöd SA. 38517 (2014/C) (ex2014/NN) som genomförts av Rumänien ((skiljedom Micula mot Rumänien av den 11 december 2013) (delgiven genom C(2015) 2112)) (EUT 2015 L 323, s. 43),
- i andra hand, ogiltigförklara det angripna beslutet i den del det (a) rör sökanden, (b) hindrar Rumänien från att efterkomma skiljedomen, (c) förpliktar Rumänien att återkräva oförenligt stöd, (d) förelägger sökanden solidariskt ansvar för återbetalning av stöd som mottagits av någon av de enheter som anges i artikel 2.2 i det angripna beslutet,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

1. Första grunden: felaktig tillämpning av artikel 351 FEUF och allmänna rättsprinciper

- Genom det angripna beslutet tillämpades artikel 351 FEUF och allmänna rättsprinciper felaktigt i det aktuella fallet.

2. Andra grunden: åtgärden innebar ingen fördel

- I det angripna beslutet gjordes en felaktig bedömning av huruvida åtgärden innebar en fördel för sökanden, i synnerhet fastställdes tidpunkten för när den påstådda fördelen beviljades felaktigt, alternativt genom en felaktig bedömning av huruvida ersättning i form av skadestånd innebar en fördel.

3. Tredje grunden: åtgärden kan inte tillskrivas den rumänska staten

- Det angripna beslutet fann felaktigt att den aktuella åtgärden kan tillskrivas den rumänska staten.

4. Fjärde grunden: felaktig bedömning av om det påstådda stödet var förenligt

- I det angripna beslutet gjordes en felaktig bedömning av huruvida de påstådda stödåtgärderna var förenliga.

5. Femte grunden: mottagarna av det påstådda stödet identifierades felaktigt
 - I det angripna beslutet identifierades mottagarna av det påstådda stödet felaktigt, samt utan någon motivering till denna slutsats, i synnerhet felaktig identifieringen av de fysiska eller juridiska personer som utgör det påstådda stödmottagande företaget.
6. Sjätte grunden: felaktig rättstillämpning och överskriden befogenhet
 - Det angripna beslutet innebar felaktig rättstillämpning och överskriden befogenhet genom att återkräva det påstådda stödet.
7. Sjunde grunden: åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar
 - Det angripna beslutet innebar ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.
8. Åttonde grunden: åsidosättande av väsentliga formkrav
 - Det angripna beslutet innebar ett åsidosättande av väsentliga formkrav för förfarandet, i synnerhet rätten att bli hörd, artikel 108.3 FEUF och artikel 6.1 i förordning nr 659/1999 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, EGT L 83, s. 1 (i ändrad lydelse).

**Överklagande ingett den 24 november 2015 – BMB mot harmoniseringskontoret Ferrero
(godisbehållare, ask)**

(Mål T-695/15)

(2016/C 038/94)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ombud: K. Czubkowski)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Ferrero (Alba, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 826 680-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 8 september 2015 i ärende R 1150/2012-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 61.1 och 61.2 i förordning nr 6/2002.
 - Åsidosättande av artiklarna 62 och 63.1 i (1) i förordning nr 6/2002.
 - Åsidosättande av artikel 25.1 e i förordning nr 6/2002.
 - Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 6/2002.
-

**Överklagande ingett den 1 december 2015 – Bodegas Vega Sicilia mot harmoniseringskontoret
(TEMPOS VEGA SICILIA)**

(Mål T-696/15)

(2016/C 038/95)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Spanien) (ombud: advokaten S. Alonso Maruri)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket "TEMPOS VEGA SICILIA" – Registreringsansökan nr 13 066 121

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 30 september 2015 i ärende R 285/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och därmed frånta det dess verkan,
- ogiltigförklara harmoniseringskontorets avslagsbeslut av den 8 december 2014, och därmed frånta det dess verkan, samt
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 j i förordning nr 207/2009 jämförd med artikel 1181 i förordning nr 491/2009 om organisationen av marknaden för vin.

**Överklagande ingett den 30 november 2015 – Volfas Engelman mot harmoniseringskontoret –
Rauch Fruchtsäfte (BRAVORO PINTA)**

(Mål T-700/15)

(2016/C 038/96)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Volfas Engelman AB (Kaunas, Litauen) (ombud: advokaten P. Olson)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Rauch Fruchtsäfte GmbH (Rankweil, Österrike)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementen "BRAVORO PINTA" – Registreringsansökan nr 10 725 381

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 17 september 2015 i ärende R 1649/2014-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet och godkänna registreringen av gemenskapsvarumärke nummer 1072538, samt
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Överklagandenämnden gjorde en felaktig bestämning av omsättningskretsen,
- överklagandenämnden gjorde fel när den fastställde att omsättningskretsen uppvisar en genomsnittlig grad av uppmärksamhet,
- överklagandenämnden gjorde fel när den bortsåg från viktiga visuella beståndsdelar av det sökta kännetecknet,
- överklagandenämnden gjorde fel när den fastställde att det förelåg ljudlikhet mellan varumärkena,
- överklagandenämnden gjorde en felaktig bedömning när den i punkt 42 i beslutet fastställde att det äldre varumärket har förhöjd särskiljningsförmåga för energidrycker, och
- överklagandenämnden gjorde fel när den bedömde att det förelåg risk för förväxling.

Överklagande ingett den 25 november 2015 – Stock Polska mot harmoniseringskontoret – Lass & Steffen (LUBELSKA)

(Mål T-701/15)

(2016/C 038/97)

Överklagandet är avfattat på polska

Parter

Klagande: Stock Polska Sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ombud: advokat T. Gawrylczyk)

Motpart: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)

Motpart vid överklagandenämnden: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsfigurmärke innehållande ordelementet "LUBELSKA" – Registreringsansökan nr 11 657 459

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 24 september 2015 i ärende R 1788/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta harmoniseringskontoret att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 2 december 2015 – Makhlouf mot rådet**(Mål T-706/15)**

(2016/C 038/98)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Ehab Makhlouf (Damaskus, Syrien) (ombud: advokaten E. Ruchat)*Svarande:* Europeiska unionens råd**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- pröva talan i sak och bifalla den,
- följaktligen förplikta Europeiska unionen att ersätta samtliga skador som sökanden lidit till ett belopp som tribunalen finner skäligt,
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund som avser den skada som sökanden påstås ha lidit och Europeiska unionens råd påstås vara ansvarig för. Grunden kan delas upp i tre delgrunder.

- Första delgrunden: De rättsakter som rådet antagit är rättsstridiga. Dels är de restriktiva åtgärderna omotiverade och oproportionerliga, dels innebär de ett åsidosättande av sökandens rätt till god förvaltning, rätt till anseende och äganderätt.
- Andra delgrunden: Sökanden har orsakats ideell skada på grund av sin inskrivning i förteckningen över de personer och enheter som omfattas av sanktioner mot Syrien.
- Tredje delgrunden: Europeiska unionen har ett strikt ansvar eftersom de åtgärder som antagits vad avser sökanden inskränker sökandens grundläggande rättigheter på ett onormalt sätt.

Överklagande ingett den 30 november 2015 – Pharm-a-care Laboratories mot harmoniseringskontoret – Pharmavite (VITAMELTS)**(Mål T-713/15)**

(2016/C 038/99)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter*Klagande:* Pharm-a-care Laboratories Pty. Ltd (Sydney, Australien) (ombud: I. De Freitas, Solicitor)*Motpart:* Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (harmoniseringskontoret)*Motpart vid överklagandenämnden:* Pharmavite LLC (Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid harmoniseringskontoret

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: Gemenskapsordmärket "VITAMELTS" –Gemenskapsvarumärke nr 11 403 581

Förfarande vid harmoniseringskontoret: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid harmoniseringskontoret den 10 september 2015 i ärende R 2649/2014-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- fastställa annulleringsenhetens beslut i dess helhet och följaktligen avslå ogiltighetsansökan nr 8627, och
- förplikta harmoniseringskontoret och Pharmavite LLC att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Överklagandenämnden har åsidosatt artikel 52.1 b i förordning nr 207/2009. Överklagandenämnde gjorde en felaktig rättstillämpning när det slog fast att klaganden handlade i ond tro ingav när den ingav ansökan om registrering av det omtvistade varumärket.
- Överklagandenämndens beslut grundar sig delvis på ett åsidosättande av en väsentlig formföreskrift, nämligen underlåtenhet att bereda klaganden möjlighet att yttra sig över bevisning framlagd av den som ingett ogiltighetsansökan.

Talan väckt den 4 december 2015 – Drugsrus mot EMA

(Mål T-717/15)

(2016/C 038/100)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Drugsrus Ltd (London, Förenade Konungariket) (ombud: Barristers M. Howe och S. Ford och solicitor R. Sanghvi)

Svarande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som framgår av EMA:s e-postmeddelande av den 8 oktober 2015, enligt vilket Drugsrus inte rättsenligt kan byta namn på en produkt som har importerats som Bretaris Genuair till Eklira Genuair, och
- förplikta Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en enda grund.

Sökanden gör gällande att EMA har gjort en felaktig rättstillämpning genom att fastställa att det inte är rättsenligt att byta namn på centralt godkända läkemedel. Drugsrus har påpekat att en parallellimportör enligt bestämmelserna i FEUF om varors fria rörlighet rättsenligt kan ompacketera och/eller byta namn på en produkt vid paralleldistribution om en sådan ompackning eller ett sådant byte av namn är objektivt nödvändig för att den importerade produkten ska kunna saluföras med framgång på marknaden i importmedlemsstaten.

Tribunalens beslut av den 23 november 2015 – Necci mot kommissionen

(Mål T-211/15) ⁽¹⁾

(2016/C 038/101)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på avdelningen för överklaganden har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 205, 22.6.2015.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV